

ព្រះមិនហៅមនុស្សមកជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការព្រមានជាមុនឡើយ

“...ហៅទេវតាមួយម៉ឺននាក់” នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់អាចបំផ្លាញ
ផែនដី “ប៉ុន្តែទ្រង់បានសុគតសម្រាប់អ្នកនិងខ្ញុំ។” នោះជាអ្វីមួយដូចជា
មូលដ្ឋានដែលខ្ញុំចង់មានសាររបស់ខ្ញុំសម្រាប់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់
សព្វព្រះទ័យ នៅលើ “តើព្រះគ្រីស្ទជាអ្វី?” ហើយឥឡូវនេះយើងរំពឹងថាប្រហែលជា
ក្មេងស្រីតូចៗទាំងនេះអាចច្រៀងចម្រៀងនោះម្តងទៀតសម្រាប់យើងនៅព្រឹក
ថ្ងៃអាទិត្យ។ បងប្រុសវីលលំរ ខ្ញុំពិតជាចង់និយាយថាអ្នកប្រាកដជាមានស្រ្តីតូច
ដ៏ស្រស់ស្អាតពីរនាក់នៅទីនោះ និងការស្លៀកពាក់របស់ពួកគេ ហើយគ្មានការ
តុបតែងមុខ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ពួកគេមើលទៅដូចជាគ្រីស្ទានចំពោះខ្ញុំ ហើយ
ច្រៀងដូចវាហើយធ្វើដូចជាវា។ នោះល្អណាស់។

2 ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំកាលពីថ្ងៃមុនថា យើងពិតជា
មានស្រ្តីស្រស់ស្អាតនៅជុំវិញទីនេះ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ។ សក់វែងនិងមុខស្អាត
ហើយស្លៀកពាក់សមរម្យ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំកោតសរសើរអ្នករាល់ពេលដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំ
ចូលមក។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់មេដាថា “ខ្ញុំចង់យកពួកគេទាំងអស់ជាជួរៗ
ហើយថតរូបរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះខ្ញុំអាចបង្ហាញក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតពីរបៀបដែល
ក្រុមជំនុំរបស់យើងនៅទីនេះ។” កន្លែងដែលយើងនិយាយរឿងទាំងនេះ ពួកគេ
—ពួកគេគោរពតាម។ ហើយយើងរីករាយ។ វាធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់យើង។ យើងដឹង
ថានៅពេលដែលយើង—យើងមានញាតិរបស់យើង ប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងមិន
ថ្កោលទោសយើង យើងដឹងថាព្រះទ្រង់ស្តាប់យើង។

3 ព្រឹកនេះ មិត្តខ្ញុំម្នាក់ នៅឆ្ងាយពីទីនេះ ត្រូវបានគេដាក់ចេញ នាំគាត់ទៅឆ្ងាយ
ហើយ—គ្រាន់តែរស់នៅ គិតថាគាត់នឹងស្លាប់ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត។ ពួកគេ
បានហៅ វាគឺអំពីពន្លឺថ្ងៃ។ ខ្ញុំបានចេញពីគ្រែនៅលើគដ្ឋ ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន
សម្រាប់មិត្តចាស់ ហើយអាចដោយព្រះគុណរបស់ព្រះដើម្បីទាក់ទងវិញ្ញាណ
នោះ នៅទីនេះវាត្រឡប់មកវិញ។ មិនអីទេ ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត អ្នកឃើញ

ទេ រស់នៅជាមួយយើងនៅយប់នេះ ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះ។ នោះគឺជាបងប្រុស ខុច អាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ ម្តែ—ម្តែឆ្នាំកន្លងផុតទៅ ពេលវេលានៃដំណើរជីវិតរបស់ គាត់។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ល្អនិងពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ដូច្នោះយើង មានអំណរគុណចំពោះវា។

4 ឥឡូវនេះ បងប្រុសនេវីល យើងមើលជុំវិញគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំទើបតែមានតិចតួច... អំពីកម្មវិធីមួយបន្ថែមទៀតនឹងនៅទីនេះ ហើយនោះនឹងជា ថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់យកគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តស្តាប់ គាត់អធិប្បាយ។

5 យប់ថ្ងៃអាទិត្យពេលគាត់អធិប្បាយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំបានឡើងទៅទីនេះ ជាមួយមិត្តម្នាក់ដើម្បីបើកឡានតូចនេះ ដើម្បីមាននំសំរាំងរិចមួយ បងប្រុសអ៊ី វ៉ាននិងបងស្រីអ៊ីវ៉ាន ហើយរត់ទៅរកបងប្រុសនិងបងស្រីសុតមែននៅទីនោះ។ បងប្រុស សុតមែន និងពួកគេទាំងអស់បានកត់សម្គាល់អំពីសារដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំបានរស់នៅលើវា ស្ទើរតែ ពេញមួយសប្តាហ៍។ ហើយ ពួកគេខ្លះកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលសត្វអូទ្រីសគិតថាវាបានលាក់ខ្លួន។ ឥឡូវនេះ វាជាការពិត នៅពេលដែលវាដាក់ក្បាលរបស់វានៅក្នុងដី ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃវានៅតែ ចេញខាងក្រៅ។ ដូច្នោះ នោះជារបៀបដែលយើងធ្វើពេលខ្លះ។ យើងព្យាយាមលាក់ ក្បាលរបស់យើងនៅពីក្រោយអ្វីមួយ វាតែងតែ...ប្រហែលជាយើងនៅតែបង្ហាញ អ្នកដឹងទេ។ ទ្រង់ទតឃើញយើងរាល់គ្នា អ្នកឃើញទេ។ ដូច្នោះពិតជាគោតសរសើរ ចំពោះវា។

6 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា ល្អ ខ្ញុំចូលចិត្តនិយាយជាមួយក្រុមជំនុំ ហើយខ្ញុំគិតថា ល្អ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...បងប្រុសនេវីលនិយាយជាមួយអ្នកគ្រប់ពេល ដូច្នោះពេលខ្ញុំចុះនៅ ទីនេះប្រហែលជាទម្លាក់ចុះ។ ខ្ញុំមិនចង់លាក់ពុតគ្រប់គ្រាន់ទេ ហើយមិនចេញតាម ការហៅ ឬគ្មានអ្វីសោះ គ្រាន់តែរៀបចំនៅផ្ទះហើយព្រះវិហារបើកនៅទីនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មាន...ខ្ញុំចង់នៅទីនេះព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។

7 ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំពិតជាប្រភេទ... អាភាសធាតុនៅទីនេះមិនស្របនឹងខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំ...ហើយប្រទេសមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំអាឡែស៊ីទៅនឹង ខ្យល់នៅទីនេះ។ ដរាបណាខ្យល់នោះវាយមកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បែកហៀររស់បោរ ឃើញ ទេ ហើយគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានអំពីវាទេ។ ហើយខ្ញុំ...ហើយយើងមិនមាន

អាម្មណ៍ល្អទេ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងទេ ពេលយើងនៅទីនេះ។ យើង...ស្ទើរតែម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងពិតជាមានអាម្មណ៍ល្អតាំងពីយើងមក ទីនេះ ព្រោះយើងធ្លាប់សុំនឹងអាកាសធាតុខ្ពស់។

8 ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ រឿងមួយដែលទាញខ្ញុំទៅទីនេះគឺអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ត្រូវហើយ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ អ្នកដឹងទេ អ្នករកឃើញមិត្តភក្តិជាច្រើន ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងគុណ ណាស់។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ...ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែរាប់ដោយផ្ទាល់ មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ វាប្រហែលជារាប់លាននាក់នៅជុំវិញពិភពលោក។ វាត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណដោយ នរណាម្នាក់ ហើយប្រហែលជានៅក្នុងការដឹងផ្ទាល់ខ្លួន ប្រហែលដប់លាននាក់។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយអំពី—អំពីផ្ទះ អំពីមនុស្សខ្លះ។ មានតែ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានវា មាន មនុស្សពិសេសនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជឿរឿងនោះ។ បើគ្មានទេ ហេតុអ្វីបានជាប្រពន្ធយើងពិសេស? ហើយហេតុអ្វី—ហេតុអ្វីបានជា...ឃើញទេ? យើងជា...ប្រពន្ធរបស់យើង ប្តីរបស់យើង ជាដើម វា—វាពិសេស។ ហើយអ្នកមាន វាជាមួយមិត្តភក្តិ។ មានអ្វីមួយផ្សេងទៀតដែលអ្នកគ្រាន់តែចូលចិត្តជួបជាមួយ ពួកគេ ហើយគ្រាន់តែនិយាយជាមួយពួកគេ។ មានចំណុចតូចៗ។

9 ហើយខ្ញុំអាចគិតពីវាលក់ចាស់នៅទីនេះដែលជាកន្លែងដែលព្រះវិហារ តូចនេះឈរ ហើយកន្លែងដែលវាឈរនៅទីនេះគ្មានអ្វីក្រៅពី—ស្រះទឹក។ នោះ ហើយជាមូលហេតុដែលផ្លូវចេញពីទីនោះ ដើម្បីទៅជុំវិញស្រះនោះ។ នេះពិតជា ទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយផ្លូវមកជិតទ្វារនៅទីនោះ។ ហើយប៉ុន្តែវាជាស្រះ។ ហើយខ្ញុំចាំ ថាចេញពីទីនេះហើយព្យាយាមរកកន្លែងសង់ព្រះវិហារថ្មីយព្រះអម្ចាស់ ហើយ គ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសម្នាក់។

10 ហើយខ្ញុំបានស្តាប់ទាំងនេះ យុវជនម្នាក់នេះនិងម្នាក់ទៀតនៅទីនេះ អធិស្ឋាន មួយរយៈមុន ជាមួយនឹងភាពរីករាយទាំងអស់។ ខ្ញុំបានគិតថា “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ ធ្លាប់អាចអធិស្ឋានបែបនោះ ដោយមិនចាំបាច់ដកដង្ហើម។” ហើយបន្ទាប់មកអ្នក កាន់តែចាស់ អ្នកបន្ថយល្បឿនបន្តិច អ្នកដឹងហើយនោះ។ អ្នកនៅតែធ្វើចលនា ប៉ុន្តែអ្នក “នៅក្នុងឧបករណ៍ទីពីរ” ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុសរូដនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែ ហើយដរាបណា...ហើយបន្ទាប់មកមួយរយៈអ្នកចូលទៅក្នុងឧបករណ៍ទាប នៅពេលដែលអ្នកទទួលបានប្រហែលចិតសិបបួប៉ែតសិប ខ្ញុំស្មាន។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹង ទេ...អ្នកនៅតែធ្វើចលនា។ ដរាបណាអ្នកអាចធ្វើចលនាបាន តើវាមានភាព

ខុសគ្នាយ៉ាងណា? នៅសល់ពេលបន្តិចទៀតដើម្បីទៅដល់ទីនោះ។

11 ខ្ញុំចាំពីរបៀបដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ហើយនៅទីនេះនៅក្នុងស្មៅនេះ នៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលវេទិកានេះឈរឥឡូវនេះ គ្រាន់តែចំកន្លែងដែលវានៅ នោះជាកន្លែង ដែលខ្ញុំបានបើកភាគហ៊ុនតូចមួយកន្លែងដែលខ្ញុំដឹងថាត្រូវដាក់វេទិកា។ ព្រះជា អម្ចាស់ប្រទានកន្លែងនេះដល់ខ្ញុំ។ បាទ មែនហើយ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនោះនៅក្នុងថ្ម ជ្រុងដាក់ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំអំពីនិមិត្តមួយនៅពេលព្រឹកខ្ញុំបានដាក់វា នៅពេលដែល ខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចគិតបាន និយាយថា “នេះមិនមែនជាធាតុឧបាសថរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើកិច្ចការរបស់អ្នកជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ” ទ្រង់មានបន្ទូលអញ្ចឹង។ ខ្ញុំ មើលទៅខាងក្រៅ ហើយខ្ញុំបានឃើញពិភពលោកទាំងអស់នៅទីនោះ និងមេឃ ពណ៌ខៀវភ្លឺ ហើយមនុស្សមកពីគ្រប់ទិសទី វាត្រូវបានដាក់នៅក្នុងគ្រឹះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំគិតថាវានឹងកើតឡើងតិចតួចប៉ុណ្ណា ទោះបីនិមិត្តបាននិយាយដូច្នោះក៏ដោយ ប៉ុន្តែមិនបរាជ័យទេ វានឹងនៅទីនោះទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

12 ខ្ញុំបានចូលរួមសម្ភាសន៍ជាច្រើននៅសប្តាហ៍នេះ ពីព្រោះ ថ្ងៃអាទិត្យ វត្តមាន ដ៏សប្បុរសរបស់ព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមក។ ហើយខ្ញុំត្រូវបានតែចាកចេញនៅ ថ្ងៃច័ន្ទ។

13 ខ្ញុំមាន...កូនៗយើង មិនទាន់បានវិស្សមកាលនៅឡើយទេ។ វិស្សមកាល របស់ខ្ញុំមកដល់នៅពេលក្រោយ ក្រោយមកទៀត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់យកកូនៗនៅវេលា វែងបន្តិច។ ពួកគេត្រូវត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញឥឡូវនេះ ហើយដូច្នោះខ្ញុំគិតថា សប្តាហ៍នេះនឹងក្លាយជាពេលវេលាដ៏ល្អ។ ប្រឈមមុខនឹងទីក្រុងឈើកាហ្គោនៅ សប្តាហ៍ក្រោយនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៅទីនោះ។

14 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក—ការចាក់ប្រេងតាំងនៃព្រះវិញ្ញាណ ខ្ញុំគិតថា “ឥឡូវនេះជា ពេលដែលត្រូវសម្ភាសន៍។” ឥឡូវនេះគឺជាពេលដែល...ទាំងនេះដែលខ្ញុំអាចចាប់ យកពួកគេពីរបីនាក់នៅទីនោះ។ ហើយមាន...ខ្ញុំឃើញមនុស្សមួយចំនួនកំពុង អង្គុយមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់។ ពួកគេដឹងថាព្រះអម្ចាស់បានជួបជាមួយយើង ឬអត់។

15 រឿងចម្លែកដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាក្រៅពីស្រ្តីខ្លះដែលបីលីដាក់ចន្លោះពីមុន ស្រ្តី ខ្លះមកពីល្វីសរីល នាងមានកូនស្រីតូចម្នាក់នៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថាពួកគេពិតជា កម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំនៃព្រះនៅល្វីសរីល ឬអ្វីមួយ ប៉ុន្តែគ្រប់ករណី គ្រប់គ្នាដែល

ចូលមក មុនពេលខ្ញុំចាកចេញពីផ្ទះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់ខ្ញុំថា តើអ្នកណា និងនៅទីនេះ អ្វីដែលពួកគេសុំ។ ហើយខ្ញុំបានសរសេរនៅលើក្រដាសមួយហើយ និយាយអ្វីដែលពួកគេនឹងសួរ និងសំណួររបស់ពួកគេតាមរបៀបដែលពួកគេសួរវា និងរបៀបដែលពួកគេនឹងត្រូវបានឆ្លើយ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកគេថា “នេះជាអ្វី ដែលអ្នក...មើលឥឡូវនេះ ប៉ុន្មាននាទីមុននៅទីនេះ អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...” ឡើងលើតុហើយនិយាយថា “ឃើញទេ? ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងនេះមុនពេលអ្នក មក។” ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំឡើងនៅផ្ទះ តើអ្នកណានឹងនៅទីនោះ ហើយតើវានឹងទៅយ៉ាងណា តើអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេនឹងទៅយ៉ាងណា ហើយទាំងអស់អំពីវា មុនពេលដែលខ្ញុំចាកចេញពីផ្ទះ។

16 ខ្ញុំបានឃើញពេលវេលា ជាច្រើនដង នៅពេលដែលខ្ញុំនឹងចុះមកតាមផ្លូវ អធិស្ឋាន ខ្ញុំឃើញបន្ទាត់អធិស្ឋានឆ្លងកាត់មុខខ្ញុំ ហើយស្គាល់ឈ្មោះទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន មុនពេលដែលខ្ញុំមកដល់ទីនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយថែមទាំងដឹងពីកន្លែងដែលពួកគេអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារនិងអ្វីដែលពួកគេ... របៀបដែលពួកគេស្លៀកពាក់និងអ្វីដែលពួកគេមើលទៅ។ អ្នកមិនប្រាប់មនុស្ស ទាំងអស់ដូចនោះទេ។ អ្នក...មានរឿងកើតឡើងអ្នកគ្រាន់តែមិនប្រាប់ពួកគេ។ វាមិនចាំបាច់ប្រាប់ពួកគេទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់មនុស្សពីរឿងដែលខ្ញុំគិតថានឹង ជួយពួកគេ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដាក់សម្ពាធខ្ញុំឱ្យប្រាប់ពួកគេថា “និយាយ បែបនេះ។” អ្នកមិនចង់ប្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកបានឃើញទេ ពីព្រោះវាមិន ត្រឹមត្រូវទេ អ្នកឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែ...ជាការពិត អ្នកមានបញ្ហានិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ដូចនោះ។ អ្នកត្រូវតែដឹងពីរបៀបដោះស្រាយរឿងទាំងនោះដោយព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់។

17 ខ្ញុំមានមនុស្សឈរនៅមុខខ្ញុំហើយសួរសំណួរខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិន ប្រាប់ពួកគេទេ ព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានឧបសគ្គក្នុងការមិនធ្វើវា។ អ្នកចាំទេ ខ្ញុំ ជឿថា តើវាជាយប់ថ្ងៃពុធមុនដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពី អ្នកជាប់ទោស? ឃើញ ទេ? ឃើញទេ អ្នកចង់ប្រាប់មនុស្សនោះ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនិយាយថា “កុំធ្វើវា។” ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលថា “កុំធ្វើវា។ កុំធ្វើវា។” ប៉ុន្តែអំណោយមួយកំពុងសម្លឹង មើលវា ឃើញទេ? “កុំធ្វើវា។ កុំធ្វើវា។” ឃើញទេ ដូច្នេះអ្នកមិនគួរធ្វើវាទេ បន្ទាប់មក អ្នកមានបញ្ហាជាមួយព្រះ។

18 ឥឡូវនេះ យើងមិនមកទីនេះនៅយប់នេះដើម្បីឈរនៅទីនេះទេ។ យើងចង់
 ឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកបានអធិស្ឋាន ហើយយើងមានពេលវេលា
 ដ៏អស្ចារ្យ ហើយ—ហើយខ្ញុំ...តែងតែនៅពេលដែលខ្ញុំចុះមក ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំយកតែ
 សៀវភៅតូចមួយនៃអត្ថបទ ព្រោះមាន...ពេលខ្លះបងប្រុសនៅលីវមានចិត្តល្អ
 គាត់គ្រាន់តែសួរខ្ញុំថា “តើអ្នកនឹងធ្វើបែបនេះ” ឬ “ធ្វើបែបនោះ” ឬ “និយាយ?”
 ហើយខ្ញុំមើលនៅទីនេះរហូតដល់ខ្ញុំរកឃើញអត្ថបទនៃប្រភេទមួយចំនួន ហើយ
 បន្ទាប់មកយើងនឹងចាប់ផ្តើមវាពីទីនោះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដ...ឥឡូវនេះ ត្រូវប្រាកដ
 ថាថ្ងៃអាទិត្យ...

19 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន...យើងមិនដឹងទេ យើងមិនអាចប្រាប់បានទេ។ អ្នកឃើញ
 ទេ ខ្ញុំបានមកទីនេះពេលខ្លះជាមួយ—ជាមួយនឹងអត្ថបទនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ
 ដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ ហើយមកទីនេះហើយផ្លាស់ប្តូរវាទាំងស្រុង។ ហើយខ្ញុំមាន
 បទគម្ពីរបានសរសេរចុះ ខ្ញុំនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រើអត្ថបទនេះ ខ្ញុំនឹងប្រើបទគម្ពីរ
 ទាំងនេះ។ នៅពេលដែលពួកគេចុះមក ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនេះ នោះប្រយ័ត្នទៀត។”
 ខ្ញុំនឹងសរសេរដូចជា កូរិនថូសទី១ ៥:១៥ និងកូរិនថូសទី២ ៧:១ និងម៉ាថាយ
 ២៨:១៦ ជាដើម គ្រាន់តែដាក់វាដូចនោះ ចុះនៅទីនេះដូចនេះ ហើយសរសេរ
 បទគម្ពីរទាំងនោះចុះ។ ហើយមើលចុះទៅទីនោះ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលបទគម្ពីរចែងនៅ
 ទីនោះ ពេលខ្លះមិនដែលសូម្បីតែប៉ះវា ទៅតាមផ្លូវជំរុញ ទាំងអស់នៅតាមផ្លូវខុស
 ៗគ្នា ទាំងអស់គ្នា។ ហើយយើងគ្រាន់តែមិនដឹង។

20 ដូច្នេះឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយ ក្នុង
 ការបិទសើរីនៃកម្មវិធីទាំងនេះចាប់តាំងពីនៅទីនេះ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ នៅលើរឿង
 សំខាន់មួយ។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ មកមុន រៀបចំនៅយឺតបន្តិច ប្រហែលជាម៉ោងពីរ
 មានអ្វីដូចនោះ។ ដូច្នេះវាជា...ខ្ញុំមានប្រហែលសាមសិបបួនសិបបទគម្ពីរបាន
 សរសេររួចហើយលើប្រធានបទ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាអ្វីដែលវា...អ្វីដែលខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើ
 ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងជួយខ្ញុំ ដើម្បីចាប់យកសារនិងកន្លែងដែលវានៅ
 ឥឡូវនេះ ហើយសាងសង់វានៅកន្លែងដែលវាបានចាប់ផ្តើម ហើយសាងសង់វា
 រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។

21 ដូច្នេះនៅពេលដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំចាកចេញទៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវ
 ទៅត្រង់អាវីហ្សូណា ហើយបន្ទាប់មកបន្តទៅមុខទៀត។ ហើយវាប្រហែលជា

តាមដែលខ្ញុំដឹង វាប្រហែលជាឆ្នាំក្រោយម្តងទៀត ប្រហែលជាជារដូវក្តៅក្រោយ មុន ពេលខ្ញុំត្រលប់ទៅរោងឧបោសថម្តងទៀត លើកលែងតែឆ្លងកាត់ផ្លូវនេះម្តងទៀត ព្រោះខ្ញុំមានការប្រជុំ។

22 ហើយបីឥឡូវនេះ កំពុងធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសសម្រាប់ដំណើរទេសចរណ៍ ពិភពលោកពេញលេញ ចាប់ផ្តើមភ្លាមៗបន្ទាប់ពីបុណ្យណូអែល។ ហើយខ្ញុំត្រូវ បានកក់ទុករហូតដល់ប្រហែលខែធ្នូ ហើយប្រហែលជាសប្តាហ៍ដំបូងក្នុងខែធ្នូ នៅដាឡាស។ ដូច្នោះ—បន្ទាប់មកនៅក្នុងខែមករា យើងចង់ចាប់ផ្តើមដំណើរ ទេសចរណ៍ពិភពលោកពេញលេញ ជុំវិញ ទាំងស្រុង ហើយយើងកំពុងធ្វើការលើវា ឥឡូវនេះ ដោយស្វែងរកកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ ដឹងគុណខ្លាំងណាស់ចំពោះ...សូម្បីតែប្រជាជន អ្នកដឹកនាំ ដូចដែលខ្ញុំនិយាយ ប្រឆាំងនឹងនិកាយ—និកាយរបស់ពួកគេនិងរឿងដូចនោះ។

23 អ្នកដឹងទេ នៅលើសៀវភៅដែលដាក់នៅខាងក្រោយនោះឥឡូវនេះ បង ប្រុសវ័យប៉ុន្មានឆ្នាំមកហើយកំពុងចុះក្រហមលើការអញ្ជើញ ហើយចាប់តាំងពីបុណ្យណូអែល ជាលើកដំបូងនៃឆ្នាំ មានការអញ្ជើញជាងមួយពាន់នាក់នៅជុំវិញពិភពលោក។ អូ-ហូ។ ការអញ្ជើញមួយពាន់បានត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ។ ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ គ្រាន់តែត្រូវណែនាំខ្ញុំថាតើមួយណាដែលត្រូវទៅ និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ យើងគ្រាន់តែ ពឹងផ្អែកលើទ្រង់។ អ្នកមិនអាចយកវាទាំងអស់បានទេ។ អ្នក—អ្នកមិនអាចយក វាលើសពីប្រាំបីបួនដប់ក្នុងរដូវក្តៅទេ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវតែយក នៅក្នុង—ភាព ពេញលេញ...លើកលែងតែអ្នកគ្រាន់តែទៅមួយយប់នៅទីនេះនិងមួយយប់នៅ ទីនោះ ហើយនោះហើយ...ពួកគេសុំពីសប្តាហ៍និងបីសប្តាហ៍ជាដើម ឬដរាបណា អ្នកអាចស្នាក់នៅ ឬពួកគេខ្លះនិយាយថា “ដរាបណាព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំ” ហើយ —ហើយទាំងអស់ដូចនោះ ដូច្នោះអ្នកមិនដឹងថាត្រូវចាប់ផ្តើមឬអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ដូច្នោះយើងគ្រាន់តែដាក់ពួកគេនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ និយាយថា “ឥឡូវនេះ ទ្រង់ ប្រាប់យើងថា ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌”។ ហើយអ្នកជួយខ្ញុំអធិស្ឋានជាមួយបញ្ហា នេះ ឃើញទេ អ្នកជួយខ្ញុំអធិស្ឋានថាយើងអាចបញ្ចប់រឿងនេះ។

24 ហើយខ្ញុំបានគិតថា បន្ទាប់ពីមានកម្មវិធីព្យាបាលកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ប្រហែលជាថ្ងៃអាទិត្យនេះប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែយកការបង្រៀនហើយនាំវា ឡើង ហើយបង្ហាញអ្វី—ពេលវេលាដែលយើងកំពុង...កន្លែងដែលយើងនៅ អ្វី—អ្វី

—អ្វី—តើអ្វីទៅ—គោលបំណងបីនៃផែនការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះតាំងពីមុនកំណើត ផែនដី ហើយនាំយកវាមកថ្ងៃនេះ ផែនការបីដងរបស់ព្រះ ផែនការ។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើការ លើផ្នែកទីពីររបស់វាឥឡូវនេះ យកបទគម្ពីរចេញ ហើយតាមប្រមាញ់ពួកគេហើយ ដាក់វា។

ឥឡូវនេះ សូមមើល សូមអានក្បាលបន្តិច។

25 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជាអ្នកគង្វាលដ៏ធំនៃក្រាលច្រៀម យើងបានជួបជុំគ្នានៅ ទីនេះនៅយប់នេះ ក្នុងព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់យប់ការប្រជុំអធិស្ឋាននេះ សម្រាប់ទំនុក តម្កើងរបស់ក្រុមជំនុំ ដូចដែលយើងបានច្រៀងដោយអំណរនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ហើយ—ហើយបានឮពួកគេនៅពេលពួកគេចូលមក ទះដៃ។ ហើយបន្ទាប់មក យើងបានលុតជង្គង់របស់យើងហើយទាំងអស់គ្នាបានចាក់ដួងចិត្តរបស់យើង ចំពោះទ្រង់ ហើយសូមអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង និង—ហើយសុំឱ្យទ្រង់បន្តដើរជាមួយយើង។

26 ហើយឥឡូវនេះពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ការអានព្រះបន្ទូល និង សម្រាប់អ្វីដែលត្រូវនិយាយទៅកាន់មនុស្ស។ ដឹកនាំយើងនៅក្នុងគំនិតរបស់ យើង ព្រះវរបិតា ហើយទទួលបានសិរីរុងរឿង។ ហើយនិយាយអ្វីមួយនៅយប់នេះ តាមរយៈពួកយើង ដែលនឹងជួយយើងទាំងអស់គ្នា ដើម្បីចេញពីទីនេះដោយមាន គោលបំណងក្នុងចិត្តរបស់យើងដើម្បីរស់នៅកាន់តែប្រសើរនិងជិតស្និទ្ធជាមួយ ទ្រង់ជាងដែលយើងធ្លាប់មាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះសម្រាប់ ព្រះអម្ចាស់ យើងនៅទីនេះដើម្បីដឹងបន្ថែមអំពីទ្រង់។ ហើយយើងអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងលាតត្រដាងការដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដល់យើងនៅយប់នេះក្នុងការបើក សម្តែងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ថាយើងអាចដឹងពីរបៀបក្លាយជា—គ្រីស្ទានដែល ប្រសើរជាងមុននិងរបៀបធ្វើសកម្មភាពនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ យើងសូមវានៅក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

27 ឥឡូវនេះ ការមើលឃើញរបស់ខ្ញុំបានធ្លាក់ទៅលើអត្ថបទមួយនៅទីនេះនៃ អេសាយ អេសាយ៣៨។ សូមអានទៅកាន់អេសាយ អេសាយ៣៨។

នៅគ្រានោះហេសេគាទ្រង់ព្រះប្រឈួនហៀបនឹងសុគត។ ហើយ ហោរាអេសាយ ជាកូនអម្ពិស ក៏មកគាល់ទ្រង់ទូលថា ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់

មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ ចូរផ្តាំដល់វង្សារបស់ឯងចុះ៖ ដ្បិតឯងត្រូវស្លាប់ ហើយ មិនរស់ទេ។

នោះហេសេតាទ្រង់ក៏បែរព្រះភក្ត្រទៅឯជញ្ជាំង ក៏អធិស្ឋានដល់ ព្រះយេហូវ៉ាថា

ថា សូមទ្រង់នឹកចាំពីទូលបង្គំ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ដែលបានដើរ នៅចំពោះទ្រង់ ដោយពិតត្រង់ ហើយដោយចិត្តស្មោះចំពោះ ព្រមទាំង ប្រព្រឹត្តអំពើដ៏ល្អនៅព្រះនេត្រទ្រង់យ៉ាងណា។ រួចហេសេតា... ទ្រង់ព្រះកន្សែងជាខ្លាំង។

នោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ាក៏មកដល់អេសាយ ថា

ចូរទៅ ប្រាប់ហេសេតាថា ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃដាវីឌ ឮយូកោឯង ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ អញបានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ឯង ក៏បាន ឃើញទឹកភ្នែកឯងហើយ មើល អញនឹងចំរើនអាយុឯងឡើង១៥ឆ្នាំ ទៀត។

28 សូមព្រះអម្ចាស់បន្ថែមព្រះពររបស់ទ្រង់ចំពោះការអាននេះ។ វាជាប្រធានបទដ៏ អស្ចារ្យសម្រាប់សារខ្លីមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំចង់ហៅវាថា៖ ព្រះមិនហៅមនុស្ស មកជំនុំជំរះដោយគ្មានការព្រមានជាមុនឡើយ។ ហើយយើង—យើងគឺ—យើងត្រូវ ចាប់—ប្រវត្តិបូរណ៍ការរបស់វានៅទីនេះ នៅក្នុងអត្ថបទនេះនៅយប់នេះ ព្រះព្រមាន មនុស្សមុនពេលនាំគាត់ទៅស្លាប់។

29 ឥឡូវនេះ គ្រប់គ្នាមាននេះ។ យើងអាចនិយាយថា “មិត្តម្នាក់នេះបានស្លាប់ ដោយគ្មានការព្រមាន។” ទេ ទេ ទេ។ ព្រះមិនដែល... អ្នកមិនដឹងថាមានអ្វីនៅក្នុង ចិត្តរបស់បុរសនោះ អ្នកមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ឃើញ ទេ? ព្រះមិនដែលនាំមនុស្សណាម្នាក់មកស្លាប់ដោយមិនព្រមានគាត់ជាមុនអំពី វាទេ ប្រាប់គាត់ថា វាជាអ្វីមួយ ការរៀបចំ។ ព្រះជា—ជាអធិបតេយ្យ ហើយទ្រង់ —ទ្រង់គោះបេះដូងរបស់មនុស្សគ្រប់រូប ដោយផ្តល់ឱកាសឱ្យគាត់មក។ ឥឡូវនេះ គាត់ប្រហែលជាព្រមានហើយផ្តាច់វាចុះ ហើយ—ហើយគ្រឿងក្បាលដាក់វាហើយ ដើរចេញ និយាយថា “អា វាគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍កំប្លែង ខ្ញុំនឹងយកឈ្នះវា។” ប៉ុន្តែ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាគឺជាព្រះ ដែលព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់។

30 ហើយព្រះមិនដែលនាំការជំនុំជំរះមកលើផែនដីដោយមិនផ្តល់ការព្រមាន ដល់មនុស្សជាមុនឡើយ។ ព្រះមិនដែលធ្វើអ្វីសោះដោយមិនប្រកាសជាមុននូវ អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយទ្រង់ផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវជម្រើសមួយ ហើយអ្នកអាច —អ្នកអាចធ្វើត្រូវឬខុស។ នោះជារបស់ទ្រង់...ឃើញទេ ព្រះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរ —ធម្មជាតិរបស់ទ្រង់បានទេ។ កម្មវិធីរបស់ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរពីអ្វីដែលទ្រង់បាន ចាប់ផ្តើមជាមួយ ព្រោះទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ហើយកម្មវិធីនិងគំនិតរបស់ទ្រង់គឺ ល្អឥតខ្ចោះ។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងផ្លាស់ប្តូរវា នោះនឹងបង្ហាញថាទ្រង់បានរៀន បន្ថែមទៀត។ ដូច្នេះ ដោយភាពគ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់មិនអាចរៀនបន្ថែមទៀត បានទេ។ ការសម្រេចចិត្ត—ដំបូងរបស់ទ្រង់—តែងតែល្អឥតខ្ចោះ ហើយគ្មានអ្វី អាចផ្លាស់ប្តូរវាបានឡើយ។ ឃើញទេ?

31 ព្រះជាម្ចាស់ មុនពេលដែលមនុស្សត្រូវបានគេដាក់...មានឱកាសធ្វើខុស ព្រះ បានដាក់គាត់នៅលើមូលដ្ឋានដែលគាត់អាចទទួលយកឬបដិសេធ គាត់អាច ទទួលឬ—ឬអត់។

32 និយាយអីញ៉ឹង បើអ្នកបម្រើព្រះនៅទីនេះ បងប្រុស បើកឃើញ ខ្ញុំជឿថាមាន —បទសម្ភាសន៍នៅថ្ងៃមុន ខ្ញុំមានសំណួររបស់គាត់ដែលគាត់បានសរសេរសម្រាប់ ខ្ញុំនៅលើគ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់។ ខ្ញុំបានឱ្យពួកគេដេកនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើគាត់នៅទីនេះ ហេតុអ្វី អញ្ជឹង...ខ្ញុំមិនឃើញគាត់នៅកន្លែងណាទេ នៅពេលនេះ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ។ គាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់ជាបុរសល្អនិង—ស្រ្តី ម្នាក់ ប៉ុន្តែពួកគេ—ពួកគេមិនអាចយល់រឿងមួយចំនួនអំពីការបង្រៀនពូជរបស់ សត្វពស់ របៀបនោះ—ថា...សំណួរមួយចំនួនអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ និង —និងការអធិប្បាយលើសពីនោះ និង—ហើយនិយាយអំពី—ការមានផ្ទៃពោះ ជាដើម។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...បន្ទាប់មកវាដូចជាបងប្រុស បុរសល្អ គ្រាន់តែជាគ្រីស្ទានពីរបី ឆ្នាំឬពីរឆ្នាំ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមិនយល់ អ្នកឃើញទេ។

33 វាពិបាកណាស់បើអ្នកមិន...អ្នកត្រូវតែពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពីព្រោះ ព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបានសរសេរជាអាថ៌កំបាំង។ អ្នកមិនអាចអង្គុយអានវាដូចជា កាសែតបានទេ។ វាត្រូវបានលាក់។ បាទ មែនហើយ។ តើអ្នកនឹងរាប់ជាសុចរិត ដល់ព្រះដោយរបៀបណា នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ម៉ូសេនៅទីនោះ បាន និយាយថា “ឥឡូវនេះ កុំធ្វើរូបចម្លាក់ណាមួយឡើយ” នៅក្នុងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ “កុំ

ធ្វើអ្វីដែលដូចជាបស់ស្ថានសួគ៌—ទេវតាណាមួយ ឬអ្វីផ្សេងទៀត កុំធ្វើរូបចម្លាក់
ណាមួយឡើយ” ហើយនៅថ្ងៃដែលនោះបានប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើទេវតាពីរូបចេញពី
លង្ហិន ហើយដាក់វានៅបល្ល័ង្កមេត្តាករុណា តើសេចក្តីមេត្តាករុណានៅឯណា?
ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែស្គាល់ព្រះនិងធម្មជាតិរបស់ទ្រង់មុនពេលអ្នកអាចយល់ពី
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់—ទ្រង់—ទ្រង់មានកូនសោនៃព្រះបន្ទូលនោះ ទ្រង់
ផ្ទាល់ ហើយទ្រង់—ទ្រង់តែមួយគត់ដែលអាច—អាចគ្រប់គ្រងវា ហើយបើកវា
ហើយដូច្នោះទ្រង់គឺជាម្នាក់ដែលត្រូវបង្ហាញវា។

34 ហើយឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាធម្មជាតិរបស់ទ្រង់នៅទីនេះ តែងតែព្រមាន
មនុស្សមុនពេលជំនុំជំរះ ដើម្បីព្រមានប្រជាជាតិមុនការជំនុំជំរះ ជាដើម។ ទ្រង់
តែងតែផ្តល់ការព្រមានរបស់ទ្រង់ ជាការរំលឹកដល់យើង អំពីទំនួលខុសត្រូវ។ យើង
ទទួលខុសត្រូវ ហើយព្រះបានដាក់យើងនៅលើផែនដីនេះដោយហេតុផល ហើយ
ហេតុផលនោះដែលទ្រង់បានដាក់យើងនៅទីនេះ យើងទទួលខុសត្រូវចំពោះទ្រង់
សម្រាប់ហេតុផលនោះ។ អ្នកគួរតែទៅរកទ្រង់ហើយស្វែងរកអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យ
អ្នកធ្វើ។ ឃើញទេ? បើអ្នកមិន...

35 ប្រសិនបើអ្នកបានទៅធ្វើការឱ្យបុរស ហើយគាត់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការងារនៅ
កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ហើយអ្នកគ្រាន់តែចេញទៅជង្រុកហើយ
គ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “អញ្ចឹង?” ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែទៅសួរ
គាត់ពីអ្វីដែលគាត់ចង់ឱ្យអ្នកធ្វើ ហើយបន្ទាប់មកធ្វើវា។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងធ្វើការ
ឱ្យបុរស ចូរស្វែងយល់ថាតើការកិច្ចរបស់អ្នកជាអ្វី។

36 ហើយបន្ទាប់មកបើជីវិតរបស់យើងនៅលើ—ផែនដីនៅទីនេះ នោះយើង
គួរតែទៅរកអ្នកដែលដាក់យើងនៅទីនេះ ហើយ “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ចង់ឲ្យ
ទូលបង្គំធ្វើអ្វី? អ្វី—អ្វី—តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនៅទីនេះ?” ប្រសិនបើវាជា
ស្ត្រីមេផ្ទះ ជាអ្នកលាងបាន ប្រសិនបើវាក្លាយជា... អ្វីក៏ដោយដែលព្រះចង់ឱ្យអ្នកធ្វើ
បន្ទាប់មកអ្នកធ្វើវាឱ្យល្អបំផុតតាមដែលអ្នកដឹងពីរបៀបធ្វើវា។ មិនថាតិចប៉ុណ្ណា
មិនថាវាក្នុងប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ្នកត្រូវតែធ្វើវា។

37 អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ...” បញ្ហារបស់វាគឺ យើងម្នាក់ៗចង់ធ្វើការងាររបស់
បុរសនៅក្បែរនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាចង់ចាប់កាន់បាល់ ដូចដែលយើងនិយាយ
អ្នកឃើញទេ។

38 ដូចជានាឡិកានេះនៅទីនេះ ឥឡូវនេះ រាល់ចលនាតូចៗនៅទីនោះមានកន្លែងរបស់វា។ ឥឡូវនេះគ្រប់ផ្នែករបស់វាមិនអាចជាដៃបានទេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមើលតែដៃមើលថាម៉ោងប៉ុន្មានហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើកង់តូចមួយនៅក្នុងនោះដាច់សណ្តាប់ធ្នាប់ នោះនឹងមិនរក្សាពេលវេលាត្រឹមត្រូវទេ។

39 ហើយនោះជារបៀបដែលវានៅជាមួយមនុស្ស។ យើងទាំងអស់គ្នា ជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវតែនៅក្នុងទីតាំងរបស់ពួកគេ ដោយសុខដុមរមនា។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចមើលជុំវិញហើយមើលថាតើវាជាម៉ោងប៉ុន្មាន។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកពិភពលោកកំពុងសម្លឹងមើលថាតើវាជាអ្វី។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងមើលអ្នក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែជាសក់ខ្លី សក់ខ្លី ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកមាន អ្នកធ្វើការងារល្អបំផុតតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។

40 ឥឡូវនេះ ដោយសារតែយើងមានទំនួលខុសត្រូវដែលយើងត្រូវឆ្លើយទៅកាន់ព្រះនៅថ្ងៃណាមួយ។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលមកលើផែនដីត្រូវតែឆ្លើយទៅកាន់ព្រះសម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវ។ ហើយចំពោះយើងជាច្រើនដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងយើងត្រូវឆ្លើយ។ យើង...ទំនួលខុសត្រូវនេះគឺជាការគ្រប់គ្រងដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដោយព្រះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជាអ្វីទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន “ស្ត្រីមេផ្ទះ” បន្ទាប់មកក្លាយជាស្ត្រីមេផ្ទះពិតប្រាកដ។ ហ្នឹងហើយ។ បើវាជាកសិករ ចូរធ្វើជាកសិករពិតប្រាកដ។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះបានដាក់ឲ្យអ្នកធ្វើអ្នកបានទទួលការគ្រប់គ្រងចំពោះរឿងនោះ អ្នកត្រូវតែឆ្លើយទៅកាន់ព្រះ ព្រោះវាត្រូវការរឿងទាំងអស់នេះដើម្បីធ្វើវា។

41 ហេសេគាត្រូវបានប្រាប់ឲ្យត្រៀមខ្លួន ហើយត្រៀមខ្លួន ព្រោះគាត់ត្រូវជួបអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ ហេសេគាជាស្តេច ហើយ—ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ការអង្វររបស់គាត់នៅទីនេះទេ? “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ឱ្យពិចារណាទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបានដើរនៅចំពោះទ្រង់ដោយចិត្តដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។” អ្វីដែលជាទីបន្ទាល់នោះគឺ—ទៅ—ដល់យើងនៅថ្ងៃនេះ ហើយវាក្លាយជាបុរសម្នាក់ដែលដើរនៅចំពោះព្រះ។

42 សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏ត្រូវបានប្រកាសលើបុរសនោះ ប៉ុន្តែព្រះបានផ្លាស់ប្តូរគំនិតអំពីគាត់ ដោយសារតែហេសេគាចង់ធ្វើអ្វីមួយ ហើយព្រះមានបន្ទូលថាទ្រង់ “នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់យើង។” ហើយពេលវេលារបស់ហេ

សេគាបានមកដល់ ហើយគាត់—គាត់មានជំងឺមហារីកលើគាត់ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ហើយ—ហើយពួកគេបានហៅវាថា “បូស” នៅថ្ងៃនោះ ប៉ុន្តែយើងដឹងថាបូសមិន សម្លាប់អ្នកជាទៀងទាត់ទេ ពួកគេគ្រាន់តែអាចជាសះស្បើយ។ ប៉ុន្តែវាប្រហែលជា មហារីក ហើយវាបើកឡើងដូចជាបូស។ ហើយ—ហើយព្រះបានប្រាប់អេសាយថា “ឡើងទៅទីនោះហើយប្រាប់គាត់ថាគាត់នឹងស្លាប់។” ហើយហេសេគាមានអ្វីមួយ ដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ គាត់មាន—គាត់មាន...

43 នៅពេលដែលអ្នកអង្វរអ្វីទៅព្រះ អ្នកត្រូវតែមានហេតុផលសម្រាប់វា។ វា ដូចជាបទគម្ពីរនេះដែលខ្ញុំនិយាយជាញឹកញាប់ “បើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះ ‘ចូរ រើចេញ’ ហើយកុំសង្ស័យ ប៉ុន្តែជឿថាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនឹងកើតឡើង អ្នក អាចមានអ្វីដែលអ្នកបានសុំ។” ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើការជម្រុញ និងគោលបំណង ឃើញទេ បើមិនដូច្នោះទេវានឹងមិនកើតឡើងទេ។ ឃើញទេ?

44 អ្នកមិនអាចចេញពីទីនេះបានទេ...នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងជាច្រើន ធ្វើខុសជាច្រើន កំពុងចេញទៅក្រៅហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក ថាខ្ញុំមានជំនឿដើម្បីធ្វើរឿងនេះ។” ឥឡូវនេះ អ្នកចាប់ផ្តើមខុសហើយ។ ព្រះមិន ប្រទានអំណោយដល់អ្នកគ្រាន់តែលេងជាមួយវាទេ។

45 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីមុន ទ្រង់មិនបង្ហាញអ្នកនូវនិមិត្តគ្រាន់តែ លេងជាមួយទេ។ នោះគ្មានអ្វីត្រូវលេងជាមួយទេ។ នោះជាពិសិដ្ឋ។ គ្រាន់តែប្រើ វានៅក្នុង...ដូចដែលព្រះអម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នក។ ក្លាយជាអ្នកទោសចំពោះ ទ្រង់។ មិនថាអ្នកចង់ប្រាប់បុរសនោះថាគាត់ខុសប៉ុណ្ណា ហើយអ្វីនេះ នោះ ឬ ផ្សេងទៀត អ្នកនៅស្ងៀមរហូតដល់ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។ បន្ទាប់មកនៅពេល ដែលព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ អ្នកអាចមកជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ទាល់តែភ្លេចវាទៅ។

46 ពិភពលោក—សព្វថ្ងៃនេះគឺដូចជាហេសេគានៅពេលនោះ វាត្រូវបានព្រមាន។ វាត្រូវបានព្រមានជានិច្ច។ ក្រុមជំនុំកំពុងត្រូវបានព្រមាន។ ហើយឥឡូវនេះ រឿង ទាំងនេះមិនកើតឡើងដោយ—ដោយចៃដន្យទេ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាមានអ្វីមួយ នៅពីក្រោយពួកគេ។

47 ឥឡូវនេះ ហេសេគា កំពុងឈឺ មានការពុះនេះ វាមិនមែនដោយចៃដន្យទេ។ ព្រះបានចាត់អេសាយទៅទីនោះ ហើយប្រាប់គាត់ឱ្យរៀបចំផ្ទះរបស់គាត់ឥឡូវនេះ

ព្រោះគាត់នឹងត្រូវស្លាប់។ ហើយហេសេតាបានយំ ហើយប្រាប់ព្រះថា “ខ្ញុំបានដើរ នៅចំពោះទ្រង់ដោយចិត្តល្អឥតខ្ចោះ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់ ទុកជីវិតទូលបង្គំសម្រាប់បុព្វហេតុ បុព្វហេតុដ៏ល្អ បុព្វហេតុនៃព្រះ។”

ព្រះបានប្រាប់ហោរាថា “ត្រឡប់ទៅប្រាប់គាត់។”

48 តើវាមិនចម្លែកទេឬ? ហេសេតាគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងស្រុក។ ឃើញ ទេ? ហេសេតាជាស្តេច ហើយជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ។ គាត់ជាមនុស្ស ពិត ប្រសិនបើគាត់អាចអង្វរនៅចំពោះព្រះ ហើយព្រះមិនបានស្តីបន្ទោសគាត់ទេ “ខ្ញុំបានដើរនៅចំពោះទ្រង់ដោយចិត្តល្អឥតខ្ចោះ” ឥឡូវនេះវានិយាយច្រើនណាស់។ ឃើញទេ?

49 ហើយព្រះមិនដែលនិយាយថា “ទេ ហេសេតា អ្នកមិនបានធ្វើវាទេ” ប៉ុន្តែទ្រង់ បានសារភាពថាគាត់បានធ្វើវា។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងទុកជីវិត របស់អ្នកយូរបន្តិច។” ឃើញទេ? “ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសំណើរបស់អ្នក” ឃើញ ទេ ដោយសារតែគាត់ជាមនុស្សសុចរិត គាត់ធ្លាប់ជាអ្នក—ជាអ្នកបម្រើពិតប្រាកដ របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

50 ហើយបន្ទាប់មកយើងមានអារម្មណ៍ថាយើងមានសិទ្ធិសួរអ្វីមួយប្រសិនបើ —ប្រសិនបើគោលបំណងរបស់យើងត្រឹមត្រូវ ហើយបន្ទាប់មកជម្រុញរបស់យើង ចំពោះវា។

51 ឥឡូវនេះ យើងឃើញនៅថ្ងៃនេះថា អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក ខ្ញុំ និយាយសម្រាប់ដប់ប្រាំកន្លងមក ទៅឆ្នាំទៀត ដែលតែងតែមានការព្រមាននៅ ទូទាំងប្រទេស “ប្រែចិត្ត ឬវិនាស!”

52 អ្នកកត់សម្គាល់ ថ្ងៃនេះខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយប្រពន្ធភាពពីព្រឹកព្រលឹម ហើយខ្ញុំ...ញាំអាហារពេលព្រឹក យើងកំពុងអង្គុយនៅតុនិយាយមុនពេលខ្ញុំ ចាកចេញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រពន្ធ...” នាងកំពុងនិយាយអំពីប៊ីលីហ្គ្រាហាំនិង ប្រពន្ធរបស់គាត់ ជារឿងធម្មតានិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេព្យាយាមរស់នៅ។ ខ្ញុំ បាននិយាយថា “នោះគឺជាអ្នកបម្រើពិតប្រាកដនៅពេលដែលគាត់មិនព្យាយាម... នៅពេលដែលគាត់...មនុស្សប្រហែលជារកបានពីរបីឬបីឈានក្នុងមួយឆ្នាំនៅក្នុង យុទ្ធនាការរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនទទួលវាទេ គ្រឹះរបស់គាត់យកវា ដាក់វាចូលទៅ

ក្នុងការងារនិងការចាក់ផ្សាយ ជាដើម។ ហើយបីលីទទួលបានប្រហែលពីរម៉ឺនប្រាំ ពាន់ក្នុងមួយឆ្នាំ។”

53 នាងបាននិយាយថា “តើគាត់ត្រូវចំណាយពីរម៉ឺនប្រាំពាន់ក្នុងមួយឆ្នាំដោយ របៀបណា?”

54 ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់—គាត់យកអ្វីដែលគាត់ត្រូវតែមាន នោះជាអ្វី ទាំងអស់។ គាត់មានផ្ទះសម្រាប់បង់ថ្លៃ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។” ខ្ញុំបានបន្ត ហើយខ្ញុំ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានការគោរពជាច្រើនចំពោះបីលីហ្គ្រាហាំ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពីព្រោះគាត់មានសារមួយ ហើយសារនោះគឺជាការប្រែចិត្ត។”

55 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះថា គ្មាននរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំស្គាល់ នៅក្នុង ទឹកដីសព្វថ្ងៃនេះ ដែលព្រះបានប្រើជាមួយសារនោះដូចជាបីលីហ្គ្រាហាំទេ។ អូ គាត់បានទទួលវាចុះ ហើយគាត់គ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំចង់មានន័យថា គាត់ហៅពួកគេដែលជាអ្នកនយោបាយ និងសមាជិកក្រុមជំនុំឱ្យប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែ នោះគឺឆ្ងាយតាមដែលគាត់ទៅបាន។

56 ហើយនៅទីនេះមានបងប្រុស អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត ដែលជាអ្នកបម្រើដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ទៀត របស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ចេញពីទីនោះហើយប្រៀបធៀបជាមួយ អូរ៉ាលរ៉ូប៊ីតបានទេ។ ការក្តាប់ដូចគោឈ្មួលនោះ—ដោយគ្រាន់តែដេញវិញ្ញាណ អាក្រក់ ហើយហៅព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ និង—និងអារម្មណ៍តិចតួច ជាដើម អំពីការ ព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហ្នឹងហើយ។ មានអ្នកនាំសារម្នាក់ទៅកាន់ពេនទីកុស្ត។

57 មានអ្នកនាំសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំពិភពនិកាយ ឃើញទេ ហើយពិភពលោក ត្រជាក់។

58 ហើយបន្ទាប់មកមើលជុំវិញក្នុងព័ន្ធកិច្ចដ៏រាបទាបរបស់យើងផ្ទាល់ ឈរ “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត” អ្នកឃើញទេ? តើនោះកំពុងធ្វើអ្វី? ហៅក្រុមកូនក្រមុំនោះ អ្នកឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ វា —វាហៅពីក្រុមទាំងពីរនោះ។ វាកំពុងដកកង់ចេញពីកង់។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំ ចង់មានន័យទេ?

59 ហើយបន្ទាប់មកព្រះបញ្ជាក់ពីសារនោះដែលបីលីហ្គ្រាហាំអធិប្បាយ។ ព្រះ ព្យាបាលអ្នកជំងឺដោយការអធិស្ឋានរបស់អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត។ ហើយព្រះបង្កើតរបស់ដែល

ព្រះយេស៊ូវ...បង្ហាញថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និង ជាដៀងរហូត។ ហើយវាកំពុងហៅរឿងទាំងនោះថា...វាជាសារនៃសម័យកាល។ ហើយសារនីមួយៗកំពុងហៅ “ប្រែចិត្ត ឬវិនាស!” ហ្នឹងហើយ។ “ប្រែចិត្ត ឬមិន អញ្ជឹងទេត្រូវវិនាស!” គ្មានសង្ឃឹមទេ វាអស់ហើយ។ ពិភពលោកបានព្រមានអំពី ការយាងមករបស់ទ្រង់។ សារនីមួយៗនិយាយនិងព្រមានអំពីការយាងមករបស់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទាំងចំពោះក្រុមជំនុំនិកាយ...

60 សូមចាំថា ព្រះគឺតែងតែនៅក្នុងបី។ ដូចជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការរាប់ជាសុចរិត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក...និងការរាប់ជា បរិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាដើម ទ្រង់មានបី។

61 ឥឡូវនេះ ព្រះគឺជាសារនៃការប្រែចិត្តទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ របស់ព្រះនៅក្នុងសារ នៃការព្យាបាលដ៏ទេវភាពនោះទៅកាន់ក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត។ ព្រះនៅក្នុងសារ ទៅកាន់កូនក្រមុំ។ ឃើញទេ? ដូច្នោះយើងរកឃើញថាពួកគេទាំងអស់ហៅ មួយ ទៅរន្ទះ នេះទៅរន្ទះ ហើយនោះទៅរន្ទះ។ ព្រះបានហៅក្រុមជំនុំចេញពីលោកិយ ការ...ហៅក្រុមជំនុំនៅក្នុងព្រះវិហារនិកាយចូលទៅក្នុងពេនទីកុស្ត ហើយហៅ កូនក្រមុំចេញពីពេនទីកុស្ត។ ឃើញទេ?

62 ដូចជាលូដេ វេសលី ហើយឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ វាគ្រាន់តែជាការវាយបញ្ចូល យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ហើយមិនមានកំហុសអំពីវាទេ។ ខ្ញុំបានវាយជុំវិញចុងរបស់វា និង ផ្នែកម្ខាងរបស់វា និងខាងក្នុងនិងខាងក្រៅរបស់វា ហើយបានបង្ហាញវាដោយបទ គម្ពីរ កាលប្បវត្តិរបស់វា រហូតដល់យើងដឹងថាវាជាសេចក្តីពិត។ ឃើញទេ? គ្មាន កំហុសទេ។ ថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំសង្ឃឹមថាព្រះលិចវាជ្រៅណាស់ដែលអ្នកនឹងមិនអាច ចេញពីវាបានទេ។ ឃើញទេ?

63 ឥឡូវនេះ ព្រះបានព្រមានថា “ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការជំនុំជំរះ។” គ្រាប់បែក បរមាណូស្ថិតនៅក្នុងឃ្នាំង អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់។ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់ មុនពេលដែលទ្រង់អាចអនុញ្ញាតឱ្យរឿងនេះកើតឡើង ទ្រង់បាន ធ្វើការហៅចុះ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅសូដុំម “ចេញពីវា។ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ មាន អ្វីមួយនឹងកើតឡើង។”

64 ដូចនៅសម័យលោកណូអេ មុនពេលព្រះបានបញ្ជូនទឹកមកបំផ្លាញ ពិភពលោក នៅក្នុងពិភពប្រឆាំងភាពចាស់ដ៏អស្ចារ្យដែលបានចូលទៅក្នុង

អំពើបាប ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថាវាជាថ្ងៃបែបនេះ។ “ដូចនៅជំនាន់លោកណូអេរ៉េដេរ កូនមនុស្សនឹងមកដល់។” របៀបដែលស្ត្រីនៅលើការរំលោភបំពាននិង—និងរៀបការនិងវិហាមង្គល និង—និងសមិទ្ធិផលវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ និងការអប់រំឆ្លាតនឹងចូលទៅក្នុងផ្នែកបញ្ញា ហើយហ្នឹងដ៏រាបទាបតូចអង្គុយនៅម្ខាងរង់ចាំការជំនុំជំរះនិងការរត់គេចខ្លួន។ ហើយមុនពេលដែលព្រះបានបញ្ជូនការជំនុំជំរះនោះ ទ្រង់បានចាត់ហោរាម្នាក់។ អ៊ី-ហ៊ីម។

65 ដូចជាទ្រង់បានធ្វើចំពោះហេសេតា ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដ្បិតការជំនុំជំរះបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្លាក់ចុះ។”

66 ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យប្រជាជនត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ពេលវេលា។ ល្អអេបានធ្វើឱ្យប្រជាជនត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ហើយវាជាការអំពាវនាវនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាមុនពេលជំនុំជំរះ។

67 នីនីវត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីដឹងមុនពេលវេលារបស់ពួកគេ។ ព្រះបានទតមើលទីក្រុងនីនីវ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែឈឺនិងធុញទ្រាន់នឹងរឿងទាំងនេះ។” ខ្ញុំ—ខ្ញុំយល់—ថា...ទោះបីជាពិភពលោកដ៏អស្ចារ្យសាសន៍ដទៃ សាសន៍ដទៃ...ទីក្រុងរបស់ពួកគេ ដូចជានៅសម័យពួកគេ ពួកគេបានវិនិច្ឆ័យពួកគេតាមទីក្រុង ឥឡូវនេះវាជាជាតិសាសន៍ ឥឡូវនេះបន្ទាប់ពីចំនួនប្រជាជនបានរីករាលដាលតាមរបៀបដែលវាមាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនោះត្រូវបានប្រគល់ ទាំងអស់គ្នា ទៅក្នុងអំពើបាប។”

68 ហើយព្រះ មុនពេលទ្រង់នឹងបញ្ជូនការជំនុំជំរះ ទ្រង់បានធ្វើសារព្រមមានមួយ “ចេញពីវាមក! ត្រូវហើយ!” មើល ហោរាមិនដែលនិយាយអ្វីក្រៅពី—ប៉ុន្តែដើម្បីទទួលបាន...បាននិយាយថា “ក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃទីក្រុងនេះនឹងត្រូវបំផ្លាញ។”

69 ហើយ អូ តើពេលខ្លះវាពិបាកក្នុងការធ្វើរឿងបែបនោះ ដើម្បីប្រាប់មនុស្ស។ បើហោរាមិនមើលទេ គាត់នឹងមានបញ្ហា ព្រោះគាត់នឹងទៅម្ខាង ព្យាយាមធ្វើឱ្យវាងាយស្រួល ឬសម្របសម្រួលបន្តិចនៅទីនេះនិងបន្តិចនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែហោរាពិតប្រាកដបានទទួលបញ្ហាពីព្រះ មិនគួរសម្របសម្រួលអ្វីទាំងអស់ គាត់គួរតែដាក់វានៅលើបន្ទាត់។

70 នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានប្រើវិញ្ញាណរបស់អេលីយ៉ាយ៉ាងខ្លាំង ឃើញទេ ព្រោះវិញ្ញាណនោះតែងតែធ្វើតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់។ អ្នកឃើញទេ? ឃើញ ទេ វាបាននាំមកនូវបញ្ជារបស់ទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយតែងតែ “ត្រឡប់មក ព្រះបន្ទូលវិញ!” ឃើញទេ? តែងតែនាំពួកគេត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលវិញ។

71 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញក្រុងនីនីវនៅក្នុងអំពើបាប។ ហើយហោរាស្លាក់ស្ទើរ ព្រោះវាជាពិភពសាសន៍ដទៃ ឃើញទេ វាជាប្រជាជាតិសាសន៍ដទៃ ជាសាសន៍ ដទៃ មិនមែនជារបស់គាត់ទេ វាមិនមែនជាកាសាហេព្រើរទេ។ ពួកគេជាសាសន៍ ដទៃ។ កប៉ាល់ដ៏អស្ចារ្យ កំពង់ផែសមុទ្រពាណិជ្ជកម្មដែលនីនីវជា ឧស្សាហកម្ម នេសាទដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ ប្រជាជនបាននេសាទ។ ហើយ—ហើយពួកគេ —ពួកគេមាន...ត្រូវតែមានប្រទេសដែលមានបាបធំនៅទីនោះ។ លុយច្រើន ហើយ —និងកន្លែងដែលលុយមានច្រើន ហើយមនុស្សគឺនៅក្នុងគំនិតដ៏ពេញនិយមនា ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ អំពើបាបតែងតែចូលមក និងអំពើហឹង្សា។

72 ព្រះធុញ្ញទ្រាន់នឹងវា។ ដូច្នេះទ្រង់មានហោរាម្នាក់នៅក្នុងស្រុក ដូច្នេះទ្រង់ មានបន្ទូលទៅកាន់ហោរារបស់ទ្រង់ថា “ចុះទៅក្រុងនីនីវហើយស្រែកឡើងថា ‘ក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ទីក្រុងនឹងត្រូវបំផ្លាញ។’”

73 ឥឡូវនេះ យ៉ូណាសបានគិតឥឡូវនេះ “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំប្រហែលជាមានបញ្ហា បន្តិចបន្តួច។” ដូច្នេះគាត់ចង់កាន់តែច្បាស់ ដូច្នេះគាត់គិតថាគាត់នឹងឈប់សម្រាក បន្តិចហើយ—ចុះទៅតាស៊ីស។ ហើយយើងបានរកឃើញថា...នៅសល់តែ សែសិបថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ?

74 ដូច្នេះសារគឺបន្ទាន់ ពេលវេលាគឺជិតមកដល់ហើយ។ កុំលេងសើចជាមួយរឿង ផ្សេងទៀត ហើយទទួលបានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ ហើយស្វែងរកអ្វីមួយ។ ពេលវេលា ជិតមកដល់ហើយ! នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ យើងកំពុង ព្យាយាមបង្កើតសាលាធំៗ ហើយមានរឿងធំដូចនោះ។ ពេលមេត្តា...ខ្ញុំអើយ! បើ យើងអធិប្បាយពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ តើយើងត្រូវការអ្វីជាមួយសាលា? យើងត្រូវការការប្រែចិត្តចំពោះព្រះ! ឃើញទេ?

75 ដូច ហ៊ីដេសុនថេល័របាននិយាយទៅកាន់បេសកជនវ័យក្មេង គាត់បាន និយាយថា...ឬក្នុងប្រុសជនជាតិចិនម្នាក់មករកគាត់ គាត់បាននិយាយថា “លោក ថេល័រ” បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានបំពេញខ្ញុំដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់

ទ្រង់។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់!” បាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវ ចំណាយពេលដប់ឆ្នាំឥឡូវនេះដើម្បីយកសញ្ញាបត្ររបស់ខ្ញុំនិងអ្វីផ្សេងទៀត?”

76 គាត់បាននិយាយថា “កូនប្រុស កុំរង់ចាំសញ្ញាបត្រ។ បើទៀនត្រូវបានភ្លឺ ចូរ ទៅប្រាប់វា! ទៅប្រាប់វា។ កុំរង់ចាំសញ្ញាបត្រ។ អត់ទេ។ អ្នកនឹងត្រូវបានឆេះចោល ពាក់កណ្តាលមុនពេលអ្នកបញ្ចប់ជាមួយនឹងសញ្ញាបត្ររបស់អ្នក។”

77 តោះ ពេលវាភ្លឺ បើអ្នកមិនដឹងអ្វីផ្សេងទៀតទេ គ្រាន់តែប្រាប់ពីរបៀបដែល វាបានភ្លឺ។ ហើយគ្រាន់តែ—កុំព្យាយាមយកកន្លែងអ្នកផ្សេង ឬកន្លែងអ្វីមួយ។ នៅពេលដែលអ្នកដឹងវាគ្រាន់តែប្រាប់អ្វីដែលអ្នកដឹងថាជាការពិត “នេះជាវិធីដែល វាមកលើខ្ញុំ ហើយនេះជារបៀបដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចំពោះវា។” នោះហើយ...បើ អ្នកមិនដឹងលើសពីនេះទេ និយាយថា! តោះទៅ! សារគឺបន្ទាន់ ពេលវេលាជិត មកដល់ហើយ។

78 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើអេសាយនិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងរង់ចាំមើលពីរបៀបដែលគាត់កើតបូសនោះជាមុនសិន អ្នកឃើញ ទេ។ សូមមើលពីរបៀប—របៀបដែលវា...?”

79 ឃើញទេ ព្រះបានប្រាប់គាត់ថា “ឡើងទៅទីនោះហើយប្រាប់គាត់ឥឡូវនេះ!” ឃើញទេ?

ហើយទ្រង់បានប្រាប់យ៉ូណាសឱ្យទៅ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

80 ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចេញទៅទីនោះនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះនិង នៅក្នុងសមុទ្រជ្រៅនោះ ហើយ—ហើយកប៉ាល់បានជាប់គាំងនៅក្នុងព្យុះ ហើយ ពួកគេបានលើកសំពៅ ហើយបន្ទាប់មកវិលជុំវិញពួកគេឆ្ងល់ថាតើលោកិយមាន បញ្ហាអ្វីនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចចេញបាន មើលទៅដូចជារឿងដែល លិចទឹក។ ហើយ—ហើយមនុស្សគ្រប់រូបអំពាវនាវដល់ព្រះរបស់ខ្លួន ហើយរឿង ដំបូងដែលអ្នកដឹង...យ៉ូណាសកំពុងវិស្សមកាលរបស់គាត់ ដូច្នេះគាត់គិតថាគាត់ ប្រហែលជាដេកលក់ហើយ ហើយគាត់ច្បាស់ជាចុះទៅក្រោមក្បាលសំពៅ ហើយ ដេកនៅទីនោះដោយជើងរបស់គាត់ឡើង ដេកលក់។ ហើយគាត់បាននិយាយ ថា “ឱមនុស្សខ្ជិលអើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះរបស់អ្នក!” ហើយ យ៉ូណាសដឹងថាអ្វីដែលខុស។

តើមនុស្សគ្រប់រូបដឹងថាមានអ្វីខុសនៅថ្ងៃនេះ! ឃើញទេ?

81 ហើយគាត់បាននិយាយថា “វាជាកំហុសរបស់ខ្ញុំទាំងអស់។ យកខ្ញុំចុងដៃ ហើយបោះខ្ញុំទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយបន្ទាប់មកបញ្ហានេះនឹងរលាយបាត់។” ហើយ ពួកគេជាប្រភេទក្រុមសុភាពបុរស ហើយពួកគេមិនចង់ធ្វើដូច្នោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេដឹង ថាគាត់ជាហោរា ហើយដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងយកវិស្សមកាលរបស់ខ្ញុំជាមុនសិន ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិន ចង់ឱ្យខ្ញុំយកវិស្សមកាលនេះទេ។ ខ្ញុំត្រូវចុះទៅទីនោះ ខ្ញុំមានការងារត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំ គិតថាខ្ញុំនឹងសម្រាកបន្តិចមុនពេលខ្ញុំទៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវទៅ។ នេះ—សារគឺបន្ទាន់ ខ្ញុំ ត្រូវទៅទីនោះ។”

82 ខ្ញុំស្រមៃថា នៅពេលដែលត្រីដែលបានរៀបចំមួយនោះបានធ្វើឱ្យយ៉ូណាស ចុះក្នុងពោះរបស់វា វាធ្វើមុខហើយជះទឹកពេញប្រទេស ហើយចេញទៅក្រុងនី នីវតាមតែអាចធ្វើទៅបាន។ ព្រះកំពុងយកសារនោះនៅទីនោះនៅក្នុងត្រីដែល បានរៀបចំមួយនោះ។ ហើយគាត់បានចេញទៅក្រុងនីនីវតាមតែអាចធ្វើទៅបាន ពីព្រោះគាត់—គាត់មានអ្នកនាំសារនៅលើជំនិះ ហើយគាត់ត្រូវនាំគាត់ទៅទីនោះ។ គាត់បានយកកប៉ាល់ខុស ប៉ុន្តែព្រះបានផ្តល់សំពៅមួយសម្រាប់គាត់។

83 ដូច្នោះ អ្នកដឹងទេ ព្រះអាចធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែស្តាប់ តាមទ្រង់។ ឃើញទេ? ទ្រង់—ទ្រង់នឹងធ្វើ—ទ្រង់នឹងបង្កើតផ្លូវដែលគ្មានផ្លូវ។ ទ្រង់គឺជាផ្លូវ។ ឃើញទេ? ហើយនៅពេលដែលសារគឺពិតជាបន្ទាន់ដូចសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់នូវវិធីមួយ។

84 យើងកត់សម្គាល់ម្តងទៀតនៅពេលដែលអេម៉ុស... ខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីមិត្ត ម្នាក់នេះ គឺអេម៉ុស។ បើអ្នកចង់អានរឿងខ្លះ វាអស្ចារ្យណាស់ សូមអានរឿងរបស់ អេម៉ុស ជំពូកទីមួយនៃអេម៉ុស។ ទ្រង់គឺជាប្រភេទមួយទៀត—ការព្រមានមុនពេល ការជំនុំជំរះនឹងវាយផ្ទាល់បាប។ ឥឡូវនេះ ទីក្រុងដែលគាត់នឹងព្រមានប្រឆាំង នឹងនៅទីនោះ គឺជាក្រុមជនជាតិយូដាដែល—ដែលពួកគេទាំងអស់បានចេញពី ខ្សែបន្ទាត់ដែលគេវាយដំ ហើយបានក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌលទេសចរណ៍ដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំស្រមៃ ដូចខ្ញុំផ្តល់ឧទាហរណ៍នៅព្រឹកនោះ ដោយនិយាយលើ គាត់ នៅពេលដែលក្បាលរបស់គាត់ទំពែកឡើងលើកំពូលភ្នំ ហើយភ្នែកតូចរបស់ គាត់បានរួមតូច នៅពេលដែលគាត់មើលចុះហើយឃើញអំពីបាបរបស់ប្រជាជាតិ

និងប្រជាជនដ៏អស្ចារ្យនោះ ពួកចង្ការពណ៌សរបស់គាត់នៅពេលគាត់ដាក់ម្រាមដៃ
បែបនេះ។ ខ្ញុំអើយ! ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាគាត់មកពីណាទេ។

85 គ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ហោរាទាំងនោះទេ ពួកគេគ្រាន់តែក្រោកឡើងពី
កន្លែងណាមួយហើយទៅតាមផ្លូវដូចគ្នា។

86 ប៉ុន្តែគាត់បានចូលទៅក្នុងទីក្រុងជាមួយ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ប្រែចិត្ត
ឬមិនអញ្ចឹងទេត្រូវវិនាស! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងបំផ្លាញប្រជាជាតិនេះ។ ទ្រង់នឹង
—ទ្រង់នឹងលុបកន្លែងនេះចេញពីផែនដី។ អ្នកបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយសត្រូវ
របស់អ្នក។ ហើយអ្នក—អ្នកមានសន្តិភាព អ្នកគិតថាជាមួយសត្រូវរបស់អ្នក ប៉ុន្តែ
គ្រប់ពេលដែលពួកអាសស៊ើរកំពុង—កំពុងបង្កើតនៅទីនោះ។ អ្នកមិនអាចដើរ
ពីរជាមួយគ្នាបានទេ លុះត្រាតែអ្នកយល់ព្រម។ ហ្នឹងហើយ។” ដូច្នេះគាត់បាន
និយាយថា...

87 ហើយព្រះចង់ឲ្យយើងញែកខ្លួនយើងចេញ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើង “ចេញពី
លោកិយ” មិនព្យាយាមរស់នៅជាមួយលោកិយនិងព្រះផងដែរ កុំព្យាយាមធ្វើតាម
លោកិយនិងបន្ទាប់មកព្រះ។ អ្នកត្រូវរត់រស់នៅសម្រាប់មួយឬមិនអញ្ចឹងសម្រាប់
ផ្សេងទៀតចុះ អ្នកត្រូវតែជឿមួយឬមិនអញ្ចឹងជឿផ្សេងទៀតចុះ។

88 ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា អម៉ុសនេះ គាត់ពិតជាបានទាយពីការ
ជំនុំជំរះលើប្រជាជននេះ លើកលែងតែពួកគេបានប្រែចិត្ត។ (ហើយ—និង ខ្ញុំ ដូច្នេះ
—ដូច្នេះវាសមនឹងសម័យរបស់យើង។) ខ្ញុំគិតថាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនេះ ពេលក្រឡេក
មើលទៅក្រោយម្តងទៀត ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ របៀបដែលវាត្រូវបានផ្តល់
ឱ្យទាំងអស់និង—និងសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស្ចារ្យដែលពួកគេមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង រីកចម្រើន។
ហើយពួកគេបានគិតថាពួកគេពិតជានៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះ
ពួកគេបានរីកចម្រើន។ ប៉ុន្តែពួកគេបានរកឃើញថាព្រះមិនតែងតែជាអ្នកនិពន្ធនៃ
ភាពរុងរឿងទេ។ អត់ទេ ព្រះ...ពេលខ្លះនៅពេលដែលភាពចម្រុងចម្រើនកើតឡើង
ក្រុមជំនុំជាធម្មតាចេញឆ្ងាយពីទ្រង់។

89 អ្នកដឹងទេ ព្រះមានបន្ទូលអំពីអ៊ីស្រាអែលពេលមួយ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំបាន
រកឃើញអ្នកបង្ហូរឈាមនៅទីវាល ហើយខ្ញុំបានលាងអ្នកហើយនាំអ្នកចូល” ធ្វើជា
កូនរបស់ទ្រង់។ “ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកធំ ហើយជាស្រ្តីវ័យក្មេងដ៏
ស្រស់ស្អាត អ្នកដើរតួជាស្រីសំផឹង។” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នក—អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែ

ផ្តល់ឱ្យខ្លួនអ្នកទៅគ្រប់អ្នកដំណើរ។” ឃើញទេ? “ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកក្រីក្រនិង ខ្វះខាត នៅពេលដែល—ពេលដែលអ្នកត្រូវការ អ្នកបានបម្រើខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលខ្ញុំបានប្រទានពរអ្នកហើយផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីច្រើន នោះអ្នកបានចាកចេញពី ខ្ញុំ។” ហើយវាគ្រាន់តែបង្ហាញពីវិធីនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

90 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាហោរានេះពិតជាបានវាយប្រហារលើប្រជាជាតិ នោះ គឺអេម៉ុសនេះ។ គាត់គ្រាន់តែជាអ្នកក្នុងរាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែយើងរកឃើញថា នៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ វាយចុះហើយប្រាប់ពួកគេថាវានឹងជាអ្វី ហើយប្រាប់ ពួកគេប្រសិនបើពួកគេមិនត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ ថាសត្រូវដែលពួកគេចាប់បានក្នុង ភាពជាដៃគូនឹងជាអ្នកបំផ្លាញពួកគេ។

91 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថាអាមេរិកដែលមានមោទនភាពរបស់យើងនឹងមិន គេចផុតពីកំហឹងរបស់ព្រះទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅថ្ងៃមួយចាប់តាំងពីខ្ញុំ បានមកទីនេះ ខ្ញុំប្រាកដថាវានៅទីនេះ នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅចុងបញ្ចប់។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមើលមិនឃើញអ្វីដែលត្រូវសាងសង់ទេ។ អ្នកមិនអាចបង្កើតនយោបាយ បានទេ វាបានបាត់បង់។ អ្នក—អ្នកមិនអាចបង្កើតជីវិតសង្គមបានទេ ព្រោះវា ធ្វើឲ្យខូចសីលធម៌។ មាន—ទីនោះ—គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចសង់នៅទីនោះបានទេ។ ហើយអ្នកមិនអាចដាក់ក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងអ្វីទាំងអស់។

“ចុះក្រុមជំនុំវិញ?”

92 មែនហើយ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីជាមួយក្រុមជំនុំបានទេ វាមានលក្ខណៈផ្លូវការ និងបាត់ទៅហើយ គ្មានអ្វីនៅសល់ទេ។ ពួកគេបានលក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់ពួកគេ សម្រាប់ភាពញើរញើនៃឆ្នាំងដី ហើយពួកគេកំពុងរង់ចាំការជំនុំជំរះ។ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិនេះ ដោយបង្ហាញទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យរបស់ ទ្រង់ ហើយពួកគេបន្តបង្ហាប់ព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយបង្ហាញដោយការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះដែលបានបង្ហាញនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយពួកគេនៅតែបង្វែរវាចុះ។ ឃើញទេ? គ្មានអ្វីនៅសល់ទេឥឡូវនេះ។ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើដូច្នោះចំពោះព្រះបានទេ។ ឃើញទេ?

93 មិនអីទេ យើងរកឃើញ ទីមួយ ទ្រង់បញ្ជូនហោរារបស់ទ្រង់ដោយព្រមាន។ ទ្រង់មិនផ្លាស់ប្តូរវិធីរបស់ទ្រង់ទេ វិធីសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ក្នុងការធ្វើអ្វីៗ។

94 ទ្រង់មិនតែងតែវាយប្រហារនៅពេលដែលទ្រង់ព្រមាន។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមើលការដកស្រង់នេះ។ ព្រះប្រទានការព្រមានមួយ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនតែងតែព្រមាននៅពេលដូចគ្នានោះទេ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់មិនវាយប្រហារនៅពេលដែលទ្រង់បញ្ជូនការព្រមាន នោះហោរាត្រូវបានគេចំអក “អ្នកមិនមានវាទេ។ អ្នកបាននិយាយកុហក។ អ្នក—អ្នកមិនត្រឹមត្រូវទេ។”

95 នោះ រឿងដូចគ្នាប្រហែលជាត្រូវបានគេនិយាយទៅកាន់—អេសាយ។ តើអ្នកគិតថាបុរសនោះគិតយ៉ាងណាពេលគាត់ឡើងទៅទីនោះហើយទាយស្តេចថា “នឹងត្រូវស្លាប់” បន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញហើយនិយាយថា “ទេ គាត់នឹងរស់នៅ?”

96 ចុះយ៉ូណាសដើរតាមផ្លូវ និយាយថា “អូ ទីក្រុងនេះនឹងត្រូវបំផ្លាញ ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃសែសិបថ្ងៃ” ហើយបន្ទាប់មកព្រះមិនបានធ្វើវាទេឬ?

97 ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែមើល ព្រះមិនតែងតែវាយប្រហារនៅពេលដែលទ្រង់ព្រមាន។ ប៉ុន្តែទ្រង់...មានរឿងមួយ បន្ទាប់មកហោរាត្រូវបានគេចំអក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់គឺជាហោរាដែលបើកសម្តែងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឃើញទេ ទិសម្តាល់របស់ព្រះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញ ដូចដែលព្រះបានមានបន្ទូលថា ហោរានឹងត្រូវបានបើកសម្តែង (ដែលបុរសទាំងនេះ) ឃើញទេ ព្រះបន្ទូលមិនមែនជារបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែវាជារបស់ព្រះ ហើយវានឹងកើតឡើង។ វាត្រូវតែកើតឡើងប្រសិនបើវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចបញ្ឈប់វាបាន នោះគឺជាការប្រែចិត្តយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

98 សូមកត់សម្គាល់ អេម៉ុស គាត់—គាត់បានរស់នៅដើម្បីមើលទំនាយរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអេម៉ុសនិយាយអំពីទីក្រុងនោះ តើវានឹងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច របៀបដែលព្រះនឹងធ្វើឱ្យជនជាតិស៊ីរីចូលមកហើយកាន់កាប់ពួកគេជាដើម និងរបៀបដែលអំពើពុករលួយរបស់ពួកគេនឹងស៊ីពួកគេ ហេតុអ្វី ខ្ញុំជឿថាបើវាត្រឹមត្រូវ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងមើលបទគម្ពីរនៅទីនេះ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំរាប់វាត្រឹមត្រូវ វាគឺប្រហែលហាសិបប្លាំបន្ទាប់ពីអេម៉ុសបានទាយ។ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកគិតយ៉ាងណា? ជំនាន់ទាំងមូលបានកន្លងផុតមុនពេលទំនាយរបស់អេម៉ុសមកដល់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនឹងអាននៅទីនេះ វាប្រាប់អ្នក ហើយវាបានកើតឡើងពិតជាពាក្យមួយពាក្យអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ ឃើញទេ?

99 យ៉ូហានបានឃើញសៀវភៅវិវរណៈ។ វាមិនដែលកើតឡើងនៅសម័យរបស់

គាត់ទេ? ប៉ុន្តែយើងឃើញថាវានឹងកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ឃើញទេ?

100 ដានីយ៉ែលបានទាយអំពីសម័យកាលរបស់គាត់និងទាំងអស់ចុះមក។ គាត់មិនដែលរស់នៅដើម្បីមើលវាទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកដានីយ៉ែល។ បិទសៀវភៅ—សៀវភៅ ហើយ—ហើយបិទសៀវភៅ។ ហើយអ្នកនឹងដេកនៅក្នុងដីរបស់អ្នក ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនោះអ្នកនឹងឈរ។” ឃើញទេ?

101 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ...អ្នកមិនតែងតែ...ព្រះ...ធ្វើការវាយប្រហារភ្លាមៗនៅពេលដែលទ្រង់បានទាយ។ ទំនាយរបស់អេម៉ុស ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ គឺហាសិបឆ្នាំក្រោយមក វាបានកើតឡើង។ ប៉ុន្តែវាបានកើតឡើង!

102 ហើយបន្ទាប់មកហោរាគឺជា—គឺជា...នៃព្រះគម្ពីរ...ហោរាពិតប្រាកដគឺជាមនុស្សពិសេស។ មិនមែន “ពិសេស” ខុសពីអ្នកដទៃទេ ប៉ុន្តែគាត់មានការងារពិសេស។ ឃើញទេ? ហើយដោយមានកម្រៃជើងសារពិសេស គាត់ត្រូវតែពិសេស (បន្តិចពីផ្លូវផ្សេងទៀត) ដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។

វាដូចជាព្រះបានចូលចិត្តហោរារបស់ទ្រង់ជា “ឥន្ទ្រី”។

103 ឥឡូវនេះ ឥន្ទ្រីគឺជាបក្សីពិសេស។ វាគ្រាន់តែជាបក្សីមួយ ប៉ុន្តែវាជាបក្សីពិសេស។ ហើយវាអាចហោះហើរបានខ្ពស់ជាងបក្សីដទៃទៀត។ វាអាចមើលឃើញឆ្ងាយជាងបក្សីដទៃទៀត។ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីទៅខ្ពស់ជាងនេះ វាត្រូវតែត្រូវបានសាងសង់ឡើង ដូច្នោះវាអាចឡើងខ្ពស់ជាងនេះ។ ហើយតើមានអ្វីល្អដែលវាទៅទីនោះលុះត្រាតែវាអាចមើលឃើញអ្វីដែលវាកំពុងធ្វើបន្ទាប់ពីវាឡើងនៅទីនោះ? ឃើញទេ? ដូច្នោះវាត្រូវតែជាបក្សីដែលបានសង់ឡើងយ៉ាងពិសេស។ ឃើញទេ? វាជាប្រភេទនៅក្នុង—នៅក្នុងគ្រួសារស្នាំង វាជា “អ្នកច្រៀកជាមួយរឹក័យប៉ត្រា”។ ហើយវាស៊ី...ពួកវាភាគច្រើនជាពួកស៊ីសាច់។ មានឥន្ទ្រីប្រហែលសែសិបប្រភេទផ្សេងៗគ្នា។

104 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ នៅក្នុងព្រះវិហារមានគ្រូគង្វាល ហើយគ្រូគង្វាលនោះគឺជាមនុស្សពិសេស។ គាត់បានសាងសង់នៅកន្លែងដែលគាត់អាចធ្វើបាន—គាត់អាចទប់ទល់នឹងការច្របូកច្របល់របស់ប្រជាជន។ គាត់—គាត់—គាត់ជាអ្នកទទួលបន្ទុក គាត់គឺជាគោរបស់ក្រុម។ គាត់—គាត់ជាមនុស្សដែលអាចអង្គុយចុះនៅពេលដែល...នរណាម្នាក់មានអ្វីប្រឆាំងនឹងនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ហើយអង្គុយជាមួយពួកគេពីរគ្រួសារ (និងមិនយកភាគីណាមួយ) ហើយដាក់ព្រែកវាចេញហើយនាំវា

ទៅជាផ្អែមល្ហែមវិញ។ ឃើញទេ? គាត់—គាត់ជាគ្រូគង្វាល គាត់ដឹងពីរបៀបថែ
រក្សាអ្វីៗ។

105 អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាមនុស្សពិសេស។ គាត់ជាមនុស្សដែលឆេះដូចដុំ
ភ្លើង។ គាត់រត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុងមួយហើយអធិប្បាយសាររបស់គាត់ បន្ទាប់មក
ចេញពីទីនោះទៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ គាត់ជាមនុស្សពិសេស។

106 គ្រូគឺជាមនុស្សពិសេស។ គាត់អង្គុយនៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងនៃ
ព្រះវិញ្ញាណ ហើយអាចយកព្រះបន្ទូលហើយដាក់បញ្ចូលគ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ នោះ គ្រូគង្វាលឬអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់ មិនអាចប្រៀបធៀបជាមួយ
គាត់បានទេ។

107 ហើយបន្ទាប់មក យើងរកឃើញថា សាវ័កគឺជាមនុស្សពិសេស។ គាត់គឺជា
—គាត់ជា “អ្នករៀបចំតាមលំដាប់។” គាត់ជាមនុស្សដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះ
ដើម្បីរៀបចំអ្វីៗតាមលំដាប់លំដោយ។

108 ហោរាគឺជាមនុស្សពិសេស។ ហោរាគឺជាមនុស្សដែលព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះអម្ចាស់បានមក ពីព្រោះហោរាត្រូវបានរចនាឡើង (ជីវិត) ថាមនសិការ
របស់គាត់និងមនសិការដំបូងរបស់គាត់គឺនៅជិតគ្នាណាស់ដែលគាត់មិនចូលគេង
ដើម្បីបានការយល់ស្តីរបស់គាត់ គាត់ឃើញវានៅពេលគាត់ភ្ញាក់។ ឃើញទេ?
ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលព្រះត្រូវធ្វើ។ ឃើញទេ គាត់ឃើញអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។

109 ហោរាម្នាក់បានទាយពីផ្លូវចេញ ឃើញទេ រឿងដែលនឹងមកដល់។ គាត់ឃើញ
ពែងនៃកំហឹងរបស់ព្រះ ពេញ មុនពេលវាត្រូវបានបំពេញ។ គាត់អាចនិយាយបាន
ថា “នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ព្រះនឹងបំផ្លាញទីក្រុងនេះ លើកលែងតែ
អ្នកប្រៃចិត្ត។” ហេតុអ្វី? គាត់ជាសត្វគន្លឹះ។ គាត់ជិះតាមផ្លូវ។ ឃើញទេ? ហើយគាត់
មើលទៅផ្លូវចេញពីទីនោះ ហើយគាត់ឃើញពែងនៃកំហឹងនោះចាក់ចេញ។ នោះ
ហើយជាអ្វីដែលហោរាកំពុងមើល។ គាត់មិនមើលអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅទីនេះ
ទេ គាត់កំពុងសម្លឹងមើល! គាត់និយាយថា “វាមកដល់ហើយ!” គាត់អាចឡើង
ខ្ពស់រហូតដល់គាត់អាចមើលឃើញម្លប់នោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពិភពលោក
នឹងងងឹត—ភាពងងឹតនិងភាពងងឹត។” គាត់ឡើងខ្ពស់ល្មម ព្រះអាទិត្យកំពុងរះ
ហើយ ប៉ុន្តែគាត់ឃើញម្លប់នោះមកដល់ ហើយគាត់—គាត់—គាត់កំពុងនិយាយអ្វី
ដែលគាត់កំពុងមើល។ វាមិនទាន់មកដល់ទេ ប៉ុន្តែវាប្រាកដជានៅទីនេះ! នោះជា

ការត្រឹមត្រូវ។ វានឹងនៅទីនេះ ភាពងងឹតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើមនុស្ស។ គាត់ដឹងថាវានឹងមកដល់ ជាច្រើនឆ្នាំទៀត ប៉ុន្តែគាត់ឃើញវា។

110 អេម៉ុស ជាហោរាដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះ គាត់បានឃើញ—ភាពងងឹតនិងការជំនុំជំរះ។ គាត់បានឃើញប្រទេសស៊ីរីចុះមកជាមួយទោះចំពោះរបស់ពួកគេ ហើយបោសសម្អាតទីនោះ សម្លាប់មនុស្សទាំងនោះ។ គាត់បានឃើញវាមកដល់ហើយការជំនុំជំរះរបស់ព្រះមកលើពួកគេ ឥឡូវនេះ ហាសិបឆ្នាំមុនវាបានកើតឡើង។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ក្នុងនាមជាហោរា គាត់ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយគាត់បានឃើញវាពីចម្ងាយ។ ឃើញទេ? គាត់បានឃើញពេញពេញ មុនពេលវាត្រូវបានបំពេញ។

111 ដូចជាអ័ប្រាហាំ។ ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំថា “ពូជរបស់អ្នកនឹងចូលមកក្នុងប្រទេសនេះ ហើយស្នាក់នៅទីនេះអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចេញដោយដៃដីខ្លាំងពូកែ ព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ជនជាតិអាម៊ូរីមិនទាន់ពេញ។” ឃើញទេ? ព្រះបានដឹងថាពេលនោះនឹងបំពេញ។ ទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលជាមួយហោរារបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានប្រាប់គាត់ឥឡូវនេះ: “អ្នកឃើញពេងរបស់សាសន៍អាម៊ូរីនៅទីនោះ?” ឃើញទេ “ប៉ុន្តែអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេមិនទាន់បានបំពេញនៅឡើយទេ អ័ប្រាហាំ។ កុំនិយាយអ្វីអំពីវាឥឡូវនេះ សង្កត់វា ប៉ុន្តែវានឹងមក។ ហើយនៅពេលដែលពេងរបស់ពួកគេបានពេញ ហើយពួកគេបួនរយឆ្នាំអញនឹងបណ្តេញវាចេញដូចជាកណ្តុបនៅចំពោះមុខឯង ហើយអញនឹងបង្កើតពូជឯងនៅទីនេះក្នុងទឹកដីនេះ។” អាម៉ែន! នោះគឺជាហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់។

112 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលគាត់និយាយអំពីនិមិត្តរបស់គាត់ ថាតើវាជាកំហឹងឬថាតើវាជាការព្យាបាល វាអាចនឹងយូរ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែកើតឡើងប្រសិនបើគាត់និយាយវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ? វាអាចជាពរជ័យដែលគាត់និយាយសម្រាប់អ្នក។ ទ្រង់ប្រហែលជាប្រាប់អ្នកពីរឿងជាក់លាក់មួយ ហើយអ្នកមិនអាចឃើញវាទាល់តែសោះ។ អ្នកនិយាយថា “តើវាអាចទៅយ៉ាងណា? ហេតុអ្វី វាជា...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ “រឿងនេះនឹងកើតឡើង ហើយរឿងនោះនឹងកើតឡើង” ហើយវាមិនកើតឡើងទេ។ បុរសនោះខុសហើយ!” ឥឡូវនេះអ្នកនឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការមិនជឿវា ប៉ុន្តែវានឹងកើតឡើងយ៉ាងណាក៏ដោយ! ឃើញទេ? វាត្រូវតែ

កើតឡើង!

113 “ទោះបីវានៅបន្ត” ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “វានឹងនិយាយនៅក្នុងរដូវកាលរបស់វា។” វានឹងកើតឡើង។

114 ហោរាគ្រាន់តែសម្លឹងមើលអ្វីមួយ។ គាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វីដែលគាត់កំពុងមើល។ គាត់មិនគិតពីទីនេះនិងអ្វីដែលអ្នកមើលទៅដូចឥឡូវនេះទេ គាត់កំពុងសម្លឹងមើលថាតើវានឹងទៅជាយ៉ាងណា។ ហើយនៅពេលដែលគាត់និយាយនោះ ប្រសិនបើវានៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ វាត្រូវបាននិយាយរួចហើយ ហើយគ្មានអ្វីនៅក្នុងលោកិយអាចបញ្ឈប់វាបានទេ (អ្នកឃើញទេ ត្រឹមត្រូវហើយ) មានតែព្រះផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ។

115 សូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថានៅពេលដែល...គាត់—គាត់និយាយនិមិត្តរបស់គាត់ ហោរានិយាយ។ ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះគាត់និយាយល្អ គាត់និយាយអំពីការព្យាបាលរបស់អ្នក។ មិនអីទេ អ្នកប្រហែលជាគិតថា “វាមិនអាចកើតឡើងបានទេ ខ្ញុំមិនមានភាពប្រសើរឡើងទេ។” តើវាធ្វើអ្វី? នោះគ្រាន់តែនាំមកនូវការជំនុំជំរះរបស់ព្រះមកលើអ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថានឹងសង្គ្រោះអ្នក ប្រសិនបើអ្នកជឿវា ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿវាទេ វានឹងមិន—វានឹងមិនកើតឡើងចំពោះអ្នកទេ។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកវា អ្នកត្រូវតែជឿវា។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកបានដឹងថាវាមកពីណា ដែលផ្តល់សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកលើព្រះ ឬហោរារបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែជឿវា។

116 ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញនៅទីនេះ ថាហោរាទាំងនេះដែលបាននិយាយពួកគេ—ពួកគេបាននិយាយនិងអ្វីដែលពួកគេនិយាយបានកើតឡើង។ ហើយប្រសិនបើសេចក្តីគ្រោធរបស់ព្រះត្រូវបានចាក់មកលើមនុស្ស នោះមានរឿងតែមួយគត់...ប្រសិនបើហោរានោះនិយាយថាមានអ្វីផ្សេងទៀតនឹងកើតឡើង មានរឿងតែមួយគត់ដែលនឹងនៅជាប់នឹងព្រះហស្តរបស់ព្រះ នោះគឺជាការប្រែចិត្ត។ នោះគឺជាការប្រែចិត្តចំពោះព្រះ ដែលនៅជាប់នឹងព្រះពិរិយារបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះកុំរង់ចាំវា ធ្វើវាចុះ! ព្រះមានបន្ទូលអ្វីក៏ដោយ អ្នកធ្វើវាត្រូវ។

117 ហេសេគាបានជ្រាបភ្លាមៗ...គាត់ជាមនុស្សល្អ ប៉ុន្តែព្រះមានបន្ទូលថា “ពេលវេលារបស់អ្នកបានមកដល់ហើយ ហេសេគា ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែយកអ្នក។”

ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ ខ្ញុំនឹងយកអ្នកចេញ។ ដាក់ផ្ទះរបស់អ្នកទាំងអស់ឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់។”

118 ហើយគាត់—គាត់—គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវចំណាយពេលដប់ប្រាំឆ្នាំដើម្បីធ្វើដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់។” ឃើញទេ? “ឥឡូវនេះ វាក៏ជាទ្រង់...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងទៅ ប៉ុន្តែវានឹងត្រូវចំណាយពេលដប់ប្រាំឆ្នាំដើម្បីរៀបចំផ្ទះរបស់ខ្ញុំឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានពេលវេលាដើម្បីធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំរស់នៅដប់ប្រាំឆ្នាំទៀត ដូច្នោះទូលបង្គំអាចសម្រេចរឿងនេះបាន។ ខ្ញុំមិនអាចដាក់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំបានទេ...”

ឃើញទេ បេសកកម្មរបស់ព្រះគឺ “ដាក់ផ្ទះរបស់អ្នកឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់!”

119 ហើយហេសេគាបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេក្នុងឆ្នាំនេះ វានឹងត្រូវការពេលវេលាសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងយកវាទៅវិញ ហើយបង្កើតវាឡើង ហើយយកវាទៅឱ្យអ្នកនៅទីនេះ វានឹងចំណាយពេលដប់ប្រាំឆ្នាំដើម្បីធ្វើវា។ គ្រាន់តែទុកឲ្យខ្ញុំធ្វើវា។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ...អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ...ទុកពេលឱ្យខ្ញុំបន្តិចដើម្បីធ្វើវា។” ឃើញទេ?

120 បន្ទាប់មកព្រះមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងអត់ធ្មត់។” ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែស្តាប់ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកឃើញទេ។

121 ហើយបន្ទាប់មកម្តងទៀត គាត់បានយកពេលវេលារបស់គាត់ គាត់បានឈប់ជឿក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ ឃើញទេ? ហើយគាត់នឹង—គាត់នឹងប្រសើរជាងប្រសិនបើគាត់នឹងបន្តដោយមិនបានរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយ។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ទុកពេលឱ្យគាត់ដប់ប្រាំឆ្នាំទៀតដើម្បីរៀបចំផ្ទះរបស់គាត់ឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់។ ពីព្រោះ យ៉ាងណាប្រហែស តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំយឺត។ ទូលបង្គំត្រូវការដប់ប្រាំឆ្នាំដើម្បីធ្វើរឿងនេះ។ ទ្រង់បានបង្គាប់ទូលបង្គំរៀបចំផ្ទះរបស់ទូលបង្គំឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់។ ទូលបង្គំមិនអាចធ្វើវាអស់បានរយៈពេលដប់ប្រាំឆ្នាំទេ ព្រោះទូលបង្គំមានប្រាក់កម្ចីនៅទីនេះ ហើយទូលបង្គំបានយកវានៅទីនេះ ហើយទូលបង្គំមានវានៅទីនេះដើម្បីធ្វើវា”

122 ឥឡូវនេះ គាត់ជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវកើតឡើង។ វានឹងកើតឡើងទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែស្នាក់នៅ

មួយភ្លែត ឃើញទេ កាន់វាទៅឱ្យគាត់។ បន្ទាប់មកគាត់បានធ្វើបាបក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើឱ្យវាមកលើគាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទៅមើលកូនរបស់គាត់បន្ទាប់ពីគាត់។” អ្នកដឹងរឿងហើយ។

123 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាការប្រែចិត្តរហ័សពេលខ្លះទប់កំហឹងបានមួយរយៈ។

124 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថានឹង...ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចុះទៅទីនោះហើយស្រែកទៅកាន់ទីក្រុងនោះឥឡូវនេះ ហើយប្រាប់ពួកគេថា ‘បើ... ក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ រឿងនឹងធ្លាក់ចុះ។’” ហើយខ្ញុំអើយ តើពួកគេធ្លាប់ប្រែចិត្តទេ! ពេលឃើញហោរានោះមកតាមផ្លូវ និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា កន្លែងនឹងធ្លាក់ចុះក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ! កន្លែងនឹងធ្លាក់ចុះ!” នេះ...

125 សូម្បីតែស្តេចបានបញ្ជា—តម—ពេញប្រទេស កាន់ទុក្ខ “ស្លៀកបាវ ឆាយជេះ! មិនមែននៅលើក្បាលរបស់អ្នកផ្ទាល់និងលើរាងកាយរបស់អ្នកនិងលើសាច់របស់អ្នក ប៉ុន្តែនៅលើហ្វូងសត្វរបស់អ្នក លើសត្វព្រៃរបស់អ្នក ចូរដាក់ជេះនិងក្រណាត់បាវ។” តើអ្វីទៅជាការប្រែចិត្ត!

126 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងរកឃើញនៅទីនោះ យើងកត់សម្គាល់ប្រសិនបើហោរាមិនមើលភ្លាមៗទេ ឃើញទេ យកប្រាជ្ញារបស់គាត់ជាមួយគ្នា ហើយទៅរកព្រះ អ្នកនឹងរកឃើញអ្វីមួយនៅទីនោះ ប្រសិនបើអ្នកមិនមើល...

127 ឥឡូវនេះសូមក្រឡេកមើលអេសាយ គាត់គ្រាន់តែនិយាយទំនាយរបស់គាត់ ត្រឡប់ទៅខ្ទមទីរហោស្ថានតូចរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ ព្រះអម្ចាស់មិនដែលនិយាយតបទៅស្តេចដែលកំពុងអធិស្ឋានទេ។ គាត់មានវិធីធ្វើអ្វីៗ។ មានហោរាម្នាក់នៅលើទឹកដី។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់ហោរារបស់ទ្រង់។ គាត់បានចេញទៅទីនោះហើយនិយាយថា “អេសាយ ចូរត្រឡប់ទៅប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំបានឮការអធិស្ឋានរបស់គាត់។ ខ្ញុំបានយល់ថាវា... ដែលគាត់គិតថាវានឹងចំណាយពេលដប់ប្រាំឆ្នាំដើម្បីធ្វើការនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញទឹកភ្នែករបស់គាត់ព្រោះគាត់ចង់ធ្វើការងារអាក្រក់ណាស់។ គាត់បាននិយាយថា វានឹងចំណាយពេលដប់ប្រាំឆ្នាំ គាត់ថា ដើម្បីធ្វើវា។ ទៅប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំនឹងឱ្យគាត់មានវាបន្ទាប់មក។” ឃើញទេ?

128 ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានបង្គាប់—ទ្រង់បានបង្គាប់អសាយឲ្យទៅប្រាប់គាត់ថានេះ គឺជា “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!” បន្ទាប់មកប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ នៅក្នុងនោះ ឬនៅបន្ត...វានឹងកើតឡើងទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់—គាត់ បានស្លាប់ដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា...ប្រសិនបើមានអ្វីនៅក្នុងនោះ នោះ ទ្រង់មានកាតព្វកិច្ចត្រឡប់មករកមនុស្សដែលទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ទៅ។ ទ្រង់បានប្រាប់អសាយថា “ត្រឡប់ទៅទីនោះហើយប្រាប់គាត់។”

129 ឥឡូវនេះ យ៉ូណាសមានអាកប្បកិរិយាខុសគ្នា ក្រោកឡើងនៅលើកំពូលភ្នំ ហើយនិយាយថា “មែនហើយ វាជាការល្អប្រសិនបើខ្ញុំមិនដែលកើតមក។” ហើយ អូ របៀបដែលគាត់បន្ត! ហើយព្រះមានផ្លែឃ្លោកតូចមួយមកធ្វើជាម្លប់ដល់គាត់ រហូតដល់គាត់ត្រជាក់នៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាន ចុះទៅទីនោះ ហើយពួកគេនឹងនិយាយថាខ្ញុំជាហោរាក្លែងក្លាយ។”

130 ហើយព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា “មើលទីក្រុងនោះចុះ! សូមក្រឡេក មើល យ៉ូណាស ទីក្រុងទាំងមូលកំពុងប្រែចិត្តដោយក្រណាត់បារនិងផេះ។”

131 ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រាប់គាត់អំពីផ្លែឃ្លោកតូចនិងដង្កូវដែលកាត់វា។ ថ្ងៃមួយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់មករោងខរបោសចំ ហើយយក រឿងភាគអំពីយ៉ូណាស។ អូ មានរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន...ដែលខ្យល់ខាងកើត បក់មក និងទាំងអស់។ អូ ខ្ញុំអើយ! មានរឿងជាច្រើននៅទីនោះ វាគ្រាន់តែ... វាក្មេងឱ្យរំភើប។ ពួកវាមាននៅក្នុងនោះ វាគ្រប់ប្រភេទតែម្តង។ វាថែមទាំងនាំ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងវា និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ពិតណាស់ គ្រប់បន្ទាត់នៅក្នុង ព្រះគម្ពីរនាំព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ បាទ មែនហើយ។ នោះជាមេរៀនថ្ងៃអាទិត្យរបស់ យើង ដូច្នេះយើងនឹងរកឃើញថា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

132 ហើយសូមកត់សម្គាល់ មានរឿងដែលអ្នក...បើអ្នកស្មោះត្រង់ហើយប្រាប់ ព្រះ...ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវតែមើល។

133 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នកពីយ៉ូណាសម្នាក់ទៀតនៅក្នុងវេទិកាយប់នេះ។

134 យប់មួយមានមនុស្សមកទីនេះ។ ស្រ្តីប្រហែលជា (អ្នកខ្លះរបស់ពួកគេ) នៅ ទីនេះយប់នេះ ដូច្នេះខ្ញុំមិនហៅឈ្មោះទេ អ្នកប្រហែលជាដឹងថាវាជានរណា។ ប៉ុន្តែ ពួកគេមកទីនេះ ជាក្រុមល្អមកពីរដ្ឋកេនតាគី ហើយពួកគេ—ពួកគេមកទីនេះរាប់

ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែមនុស្ស ជាមនុស្សល្អ ជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអើយ ពួកគេ—ពួកគេ ជាមិត្តពិតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែពួកគេ...គ្រាន់តែជាប្រភេទមនុស្សទាំងនោះដែលនៅពេល ដែលការរីកផុសផុលកំពុងកើតឡើង ពួកគេអាចមកព្រះវិហារបាន នៅពេលដែល ការប្រជុំត្រូវបានបិទ ហើយបន្ទុកត្រូវបានទាញ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងទាញបានទេ។ ហើយកុមារទាំងអស់នៅទីនេះនៅលើលំយោល ពួកគេមាន...នៅពេលដែលយើង មានថ្នាក់រៀននិងអ្វីៗរបស់យើង។

135 ហើយថ្ងៃមួយខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ ប្រហែលបួនឆ្នាំមុន ឬប្រាំឆ្នាំមុន អ្វីមួយ ដូចនោះ។ ហើយក្នុងស្រីនេះ (អាយុប្រហែលប្រាំបីឆ្នាំពេលនាងនៅលើលំយោល) នាងបានរៀបការហើយមានកូនពីរនាក់។ ហើយនាងកំពុងដេកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ នៅទីនេះ នៅចំណុចនៃការស្លាប់។ នាងមានអាយុប្រហែលបួនខែ ប្រាំ ជាមួយកូន មួយ ហើយទារកបានស្លាប់ ហើយពួកគេមិនអាចវះកាត់បានទេ ព្រោះនាងមាន ជំងឺ អ៊ុយរិក។ ហើយពួកគេមិនអាចវះកាត់បានទេ ដូច្នេះត្រូវទុកឱ្យម្តាយស្លាប់ ផង ដែរ។ មិនអាចវះកាត់បានទេ ហើយ ឃើញទេ ទារកនឹងសម្លាប់នាងដូចនោះ ដូច្នេះ ពួកគេមាន...នាងទើបតែស្លាប់ នោះហើយជាទាំងអស់ មិនមែនជាឱកាសសម្រាប់ នាងទេ។

136 ខ្ញុំបានចេញទៅមើលនាង នាងបានបញ្ជូនឱ្យខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុង មន្ទីរពេទ្យ ហើយនៅទីនោះនាងស្ថិតនៅក្រោមតង់អុកស៊ីសែន។ ខ្ញុំលើកលីឆ្លឹបតូ ចមួយ និយាយជាមួយនាងបន្តិច ហើយខ្ញុំនិយាយថា “តើអ្នកចាំខ្ញុំទេ?”

នាងបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ បងប្រុសប៊ីល ខ្ញុំចាំអ្នក។”

137 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើវាយ៉ាងម៉េច...តើអ្នកយល់ថាអ្នកឈឺប៉ុណ្ណា?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំឈឺ។” បាននិយាយថា “នោះហើយជាមូលហេតុ ដែលខ្ញុំបានបញ្ជូនឱ្យអ្នក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ហេតុអ្វី វាយ៉ាងម៉េចជាមួយអ្នកនិង ព្រះអម្ចាស់?”

នាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប៊ីល ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនទាន់ត្រៀមខ្លួន ជាស្រេចដើម្បីទៅទេ។”

138 មែនហើយ យើងបានចុះទៅអធិស្ឋាន ហើយម្តាយរបស់នាង និងប្តីរបស់

នាង ភាគច្រើននៅក្នុងបន្ទប់ ហើយម្តាយនិងប្តីរបស់នាងចាប់ផ្តើមយំ។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសួរនាង ហើយនាងបានត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ (ការស្បថរបស់នាងហើយត្រឡប់មកវិញហើយបានសន្យាជាមួយព្រះ ហើយប្រសិនបើនាងនឹងត្រូវបានលើកលែងទោស របៀបដែលនាងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយសុំទោសចំពោះអំពើបាបរបស់នាង របៀបដែលនាងបានរស់នៅ) ហើយនាងបានបន្តដោយការប្រែចិត្ត ហើយយំ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំក្រោកឡើងចេញពីអាគារ។

139 ហើយ—នៅព្រឹកបន្ទាប់ ពួកគេបានហៅខ្ញុំឲ្យត្រឡប់មកទីនោះវិញ។ ហើយមករកពួកគេមកនៅព្រឹកនោះដើម្បីធ្វើតេស្តនិងមើលពីរបៀបដែល—ស្ថានភាពអ៊ុយរិកមានកម្រិតខ្ពស់ ហើយបានរកឃើញថានាងមិនមានស្នាមប្រឡាក់ទេ។ វាបាត់អស់ហើយ រាល់ជាតិពុលអ៊ុយរិកបានចាកចេញពីនាង។ គ្រូពេទ្យរំភើបណាស់រហូតដល់ពួកគេនិយាយថា “ខ្ញុំអើយ! ហេតុអ្វី នេះ យើងគួរតែ...វាជាអ្វីដែលចម្លែកណាស់។” បាននិយាយថា “យើងនឹង—យើងនឹងរៀបចំនាងឱ្យរួចរាល់” ហើយនិយាយថា “ប្រសិនបើវានៅតែដូចនោះនៅពេលព្រឹក...” បាននិយាយថា “យើងនឹងបន្តផ្តល់ឱ្យនាងនូវប៊ីនីស៊ីលីន” ឬអ្វីក៏ដោយដែលពួកគេកំពុងផ្តល់ឱ្យនាងរក្សាការឆ្លង។ បាននិយាយថា “យើងនឹងធ្វើការវះកាត់—ហើយយកទារកដែលស្លាប់មុនពេលវាដាក់អ្វីផ្សេងទៀត។” បាននិយាយថា “ប្រសិនបើនាងមិនអីទេ បន្ទាប់មក...”

140 មែនហើយ ពីរប្រាំដងនៅថ្ងៃនោះពួកគេបានសាកល្បងនាងម្តងទៀត។ ហើយនៅយប់នោះ យឺត ពួកគេបានសាកល្បងនាង គ្មានអ្វីខុសទេ គឺត្រឹមត្រូវទាំងអស់។ ហើយពួកគេបានរៀបចំនាង។ យកនាងចេញពីក្រោមតង់អុកស៊ីសែន។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺល្អ។ ពួកគេនឹងធ្វើការវះកាត់លើនាងនៅព្រឹកបន្ទាប់ យកទារក។

141 មែនហើយ ខ្ញុំបានចេញទៅទីនោះ។ ហើយដោយសារតែនេះត្រូវបានធ្វើ... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដែលដឹងទេ ខ្ញុំមិនដែលដឹងទេ។ ព្រះអម្ចាស់មិនដែលប្រាប់ខ្ញុំអ្វីទាំងអស់អំពីវាទេ។ អ្នកអាចសួរប្រជាជនប្រសិនបើអ្នកចង់។ ដូច្នេះពួកគេ... នាង...គាត់មិនដែលនិយាយថាវានឹងកើតឡើងទេ។ ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំអើយ ដើម្បីមើលរឿងបែបនេះ—រឿងមួយ! ប្តីរបស់នាងជាមនុស្សមានបាប បានមកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់—ខ្ញុំចង់ថ្វាយជីវិតរបស់ខ្ញុំដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។”

142 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ គ្រាន់តែលុតជង្គង់ចុះហើយចាប់ដៃប្រពន្ធ របស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដើរជីវិតត្រង់នេះជាមួយគ្នា។”

143 ម្តាយត្រឡប់មកវិញ នាងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកដឹង ទេ នៅទីនេះខ្ញុំនិងកូនៗរបស់ខ្ញុំ” បាននិយាយថា “យើងទាំងអស់គ្នាបានចូលនិង ចេញ ចូលនិងក្រៅ ហើយនៅជុំវិញរោងឧបោសថនិងអ្វីៗ។ យើងបានអង្គុយហើយ ស្តាប់អ្នកអធិប្បាយ ហើយយើងនឹងឡើងទៅអាសនៈហើយត្រឡប់មកវិញ។” បាន និយាយថា “ខ្ញុំក៏រង្វេង ដែរ បងប្រុសប្រាណហាំ។” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំ ចង់ត្រឡប់មកដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវវិញ សម្រាប់សេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ចំពោះកូន របស់ខ្ញុំ។” មែនហើយ អ្នកឃើញទេ នោះ—នោះពិតជាល្អណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនមក កព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយសារតែរឿងនោះ។

144 ឆ្ពោះទៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រម៉ោងដប់ពីរនិងម៉ោងមួយ ម្តាយរបស់នាង ងងុយដេក។ ហើយនាងបាននិយាយថា ហៅនាង ថា “ម្តាយ។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “បាទ កូនសម្លាញ់ តើអ្នកចង់បានអ្វី?”

នាងបាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់!”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលអ្នកសប្បាយចិត្ត។”

បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានសន្តិភាពជាមួយព្រះ។” ហើយនិយាយថា “អូ វាល្អ ណាស់!”

ប៉ុន្មាននាទីក្រោយមក នាងបានទូរស័ព្ទមកម្តងទៀត នាងបាននិយាយថា “ម្តាយ។”

បានឆ្លើយថា “ចាស?”

បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះ។”

145 ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចង់មក។” នាងបាននិយាយថា “ចាស កូនសម្លាញ់” បាននិយាយថា “គ្រូពេទ្យនឹងយកកូននៅថ្ងៃស្អែក។ ហើយ បន្ទាប់មកប្រហែលមួយថ្ងៃឬពីរថ្ងៃ នៅពេលដែលការវះកាត់របស់អ្នកជាសះស្បើយ ហើយអ្នកចេញពីទីនេះ អ្នកត្រលប់ទៅផ្ទះវិញហើយរីករាយម្តងទៀត អ្នកនិងប្តី របស់អ្នកនិងកូនតូច ហើយក្លាយជាគ្រីស្ទានហើយរស់នៅសម្រាប់ព្រះ។”

នាងបាននិយាយថា “ម្តាយ ខ្ញុំមានន័យថាខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះឋានសួគ៌របស់ខ្ញុំ។”

នាងបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ កូនសម្លាញ់ នៅចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរ។”

នាងបាននិយាយថា “នេះគឺជាចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរ។”

“អូ” នាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ តើមានបញ្ហាអ្វី?”

146 បាននិយាយថា “ចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរ។” ដូច្នោះបាននិយាយថា “ចាសអ្នកម្តាយ ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀតខ្ញុំនឹងទៅ។”

147 មែនហើយ នាងគិតថានាងភ័យនិងរង្វេង។ នាងបានហៅគិលានុបដ្ឋាយិកា គិលានុបដ្ឋាយិកាបានដកដង្ហើមធំ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺធម្មតា។ ហើយក្នុងរយៈពេលប្រាំនាទីនាងបានទៅ នាងបានស្លាប់។

148 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ ក្នុងមួយសប្តាហ៍ឬពីរបន្ទាប់ពីនោះ...ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសប្រុកហាំបានអធិប្បាយពីពិធីបុណ្យសពរបស់ក្មេងស្រី។ ពេលខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ ហើយមេដាបានប្រាប់ខ្ញុំថា ក្មេងស្រីនោះបានស្លាប់នៅយប់នោះ ខ្ញុំមិនអាច...

ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទៅជួបម្តាយ។ “បាទ។”

149 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យខ្ញុំធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ទ្រង់—ទ្រង់ជំពាក់ការយល់ដឹងខ្ញុំ” (ឃើញទេ?) “បន្ទាប់ពីខ្ញុំចេញទៅទីនោះហើយ—ហើយប្រាប់ប្តីនោះ ហើយគាត់មកដោះព្រះអម្ចាស់បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើរឿងទាំងនេះសម្រាប់គាត់ ហើយទាំងអស់ដូចនោះ ហើយបន្ទាប់មកយកជីវិតក្មេងស្រីនោះបែបនោះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទ្រង់ជំពាក់ការយល់ដឹងខ្ញុំ។”

150 នៅពេលអ្នកប្រាប់ព្រះអ្វីមួយដូចនោះ ទ្រង់នឹងទុកអ្នកឱ្យអង្គុយតែម្នាក់ឯង។ ខ្ញុំមិន...គាត់មិនជំពាក់អ្វីខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំជំពាក់បំណុលទ្រង់។ មែនហើយ ទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដឹកវាចេញពីបីថ្ងៃ អ្នកដឹងទេ។ ហើយបន្ទាប់ពីប្រហែលបីឬបួនខែថ្ងៃមួយខ្ញុំបានចេញទៅមាត់ព្រែក ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំក្នុងនិមិត្តមួយ ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះចូរទៅរកម្តាយរបស់នាង ហើយនិយាយរឿងនេះទៅកាន់ម្តាយរបស់នាង តើពេលវេលារបស់នាងមិនបានមកដល់កាលពីឆ្នាំមុនទេ នៅពេលដែលនាងលង់ទឹកនៅក្នុងព្រែក លើអាហារ? នាងគួរតែទៅនៅពេលនោះ

ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវយកនាងពេលនាងត្រៀមខ្លួនទៅ។ ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែល រឿងនេះកើតឡើងហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកចេញទៅទីនោះ។”

151 បន្ទាប់មកខ្ញុំចុះហើយយំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមអត់ទោសឱ្យទូលបង្គំ អ្នកបម្រើដ៏កំសត់របស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនគួរនិយាយ បែបនោះទេ ព្រះអម្ចាស់។”

152 ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅរកស្ត្រីនោះវិញ នាងរស់នៅទីនេះនៅផ្សារផ្លូវ ហើយខ្ញុំ បានទៅរកនាង ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកមួយសំណួរ។”

នាងបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់បងប្រុសបីល។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើពិតទៅដែលក្មេងស្រីនេះស្ទើរតែលង់ទឹកស្លាប់?”

153 នាងបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ។” បាននិយាយថា “ប្តី របស់នាងនិងពួកគេ—ពួកគេត្រូវនាំនាងចេញពីព្រែក។” ហើយបាននិយាយថា “ពួកគេត្រូវប្រើដង្ហើមសិប្បនិម្មិត ហើយដាក់សម្ពាធ ហើយពួកគេត្រូវយកម៉ាស៊ីន ហើយបូមទឹកចេញពីនាង។” បាននិយាយថា “នាងបានស្លៀកសំពត់របស់នាង។ ពួកគេកំពុងញាំអាហារ។ នាងបាននៅទីនោះហើយបោះជំហានក្នុងខ្សាច់ រអិល ពីលើក្បាលរបស់នាងហើយច្របាច់កក្នុងទឹក។ ពួកគេមិនបានកត់សម្គាល់នាង ទេ។ ហើយដោយផ្ទាល់ពួកគេឃើញនាងឡើងចុះមក ហើយគេក៏រត់ចូលទៅចាប់ នាង ហើយនាំនាងចេញមក។” ហើយបាននិយាយថា “នាងស្ទើរតែស្លាប់។” បាន និយាយថា “នាង...”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះជាពេលវេលារបស់នាងដែលត្រូវទៅ។”

154 ឃើញទេ ព្រះដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ប្រហែលជា បានប្រាប់ខ្ញុំថា ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានយកអាកប្បកិរិយាដែលខ្ញុំបានធ្វើទេ “ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជំពាក់ទូលបង្គំ ដើម្បីប្រាប់ទូលបង្គំអំពីរឿងនោះ។” ទ្រង់មិន ជំពាក់អ្នកអ្វីទាំងអស់!

155 ខ្ញុំបានឈរនៅក្នុងការប្រជុំមួយយប់មួយ ហើយបានឮអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ម្នាក់អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ បាននិយាយថា “ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំសូមបង្គាប់ ទ្រង់ឲ្យប្រោសមនុស្សនេះឲ្យជា!” តើអ្នកណាបង្គាប់ព្រះឬ? ឃើញទេ? វា—វា—វា

មិនមែន—វាមិនទាំងឆ្លាត ឃើញទេ ពីព្រោះ—ថាព្រះ ទ្រង់—ទ្រង់ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ ចង់ធ្វើ។

156 តើ—ដីភ្នំអាចនិយាយទៅកាន់ជាងសួនថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើឱ្យខ្ញុំ ដូច្នោះ?” ឃើញទេ? ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ! ប៉ុន្តែប្រសិនបើហោរានឹងនៅស្ងៀម ហើយបន្ទាប់មកស្វែងរកព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ចម្លើយ នោះមានចម្លើយនៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

157 ដូចជាមនុស្សម្នាក់នេះកំពុងសួរនៅលើ—សំណួរ—ពូជរបស់សត្វពស់ អ្នក ឃើញទេ? គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែមើល ហើយកុំ—កុំ—កុំប្រញាប់។ ហើយបន្ទាប់មក ឥឡូវនេះ ព្រះតែងតែនាំមកនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អ ចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។

158 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើនីតិវិធីមិនប្រែចិត្តទេ នោះការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ នឹងមានលើពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ហោរាត្រូវតែស្តាប់។ វាជាការព្រមានមួយ។

159 ឥឡូវនេះ រឿងដូចគ្នាចំពោះប្រជាជាតិនេះ។ បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនអ្នកបាននិយាយថា ‘គ្មានសង្ឃឹមទេ?’” បាទ! “ហេតុអ្វី?” វាបានបដិសេធការហោររបស់វា។ វាត្រូវតែទទួលវា។ វានឹងទទួល វា។ មានពេលមួយមកដល់ដែលប្រជាជាតិនេះនឹងទៅជាបំណែក។ ខ្ញុំបានឃើញ វានៅឆ្នាំ ១៩៣៣។ ឃើញទេ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើល។

អ្នកបាននិយាយថា អ្នកប្រហែលជាបាននិយាយថា “មែនហើយ វាមិនបាន កើតឡើងនៅពេលនោះទេ។”

160 ប៉ុន្តែវានឹងកើតឡើង! ទាំងមូសូលីនីក៏មានអំណាចដែរ ទាំងខ្សែម៉ាហ្គីណូត ក៏ត្រូវបានសាងសង់ដែរ ហើយថយន្តក៏មានរូបរាងដូចស៊ុកដែរនៅក្នុងសម័យ នោះ ហើយរឿងទាំងនោះ ទាំងស្រីត្រូវបានជ្រើសរើសជាប្រធានាធិបតីដែល មើលទៅដូចជា—ក្មេងប្រុសមហាវិទ្យាល័យ និងរឿងទាំងអស់នេះ ហើយក៏មាន ប្រធានកាតូលិក ជាដើម បាននិយាយដែរ។ ប្រហែលសាមសិបឆ្នាំមុន ឬច្រើនជាង នេះ រឿងទាំងនេះត្រូវបានព្យាករណ៍ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែបង្ហាញផ្លូវដល់ខ្ញុំរហូតដល់ទី បញ្ចប់។

161 ហើយនៅពេលដែលរឿងនោះកាន់តែខិតជិត ដល់ពេលមួយ ពេងនោះកំពុង

ពេញ! ហើយការប្រែចិត្តត្រូវបានអធិប្បាយដោយបីលីប្រូហាំ អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត និង អ្នកណាផ្សេងទៀត។ ហោរា ជាដើម បានឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិដោយទីសំគាល់ និង ការអស្ចារ្យ ហើយនាងបន្តចូលទៅក្នុងអំពើបាប។ នោះហើយជាមូលហេតុដែល ពួកគេមិនប្រែចិត្ត ប្រែចិត្តនាំវា។

162 សូមកត់សម្គាល់ អំហាប់មិនដែលប្រែចិត្តចំពោះការស្តីបន្ទោសរបស់អេលីយ៉ា ឡើយ។ ប្រសិនបើអំហាប់បានប្រែចិត្តហើយដើរដោយទន់ភ្លន់នៅចំពោះព្រះ នោះ រឿងនឹងមិនកើតឡើងទេ។ ប៉ុន្តែអំហាប់ចុះមកទីនោះ ហើយយកចំការរបស់ណា បោត ហើយសម្លាប់គាត់ និងរបស់អាក្រក់ទាំងអស់នេះ។ ហើយយេសេបិល... ហោរានោះបានដើរចេញពីទីនោះជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ប៉ុន្តែតើ ពួកគេបានធ្វើអ្វី? នាងគ្រាន់តែគំរាមសម្លាប់គាត់។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ទំនាយ របស់គាត់ត្រូវបានបំពេញ សត្វឆ្កែស៊ីនាងហើយលិចឈាមរបស់អំហាប់។ ត្រឹមត្រូវ តាមពាក្យរបស់គាត់! គាត់បានឃើញពេញពេញ។

163 នោះហើយជាមូលហេតុដែលមីកាយ៉ាតូចនិយាយរឿងដដែលនេះ តើគាត់ អាចប្រទានពរដល់អ្វីដែលព្រះបានដាក់បណ្តាសាដោយរបៀបណា? ឃើញទេ ពាក្យរបស់គាត់—ទំនាយរបស់គាត់គឺសមស្របនឹងព្រះបន្ទូល។

164 ហេរ៉ូឌ គាត់មិនដែលប្រែចិត្តទេនៅពេលដែលយ៉ូហានបាននិយាយថា “វា មិនមានច្បាប់សម្រាប់អ្នកដែលយករឿងនោះទេ ប្រពន្ធរបស់បងប្រុសអ្នក!” គាត់ មិនដែលប្រែចិត្តទេ។ ប៉ុន្តែតើគាត់បានធ្វើអ្វី? ប្រពន្ធរបស់គាត់ទាមទារក្បាល របស់ហោរា។ មើលភាពកខ្វក់ដែលគាត់បានចូលទៅក្នុង។ រកមើលអ្វីដែលបាន កើតឡើងចំពោះគាត់។ មើល សូម្បីតែថ្ងៃនេះ នៅប្រទេសស្វីស—ទឹកពណ៌ខៀវ នៃការបដិសេធទ្រង់នៅតែពុះកញ្ជ្រោលជា—ការរំលឹក។ ឃើញទេ ប្រាកដណាស់ គាត់មិនបានប្រែចិត្តទេ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានស្តីបន្ទោសពីព្រះអម្ចាស់។ យ៉ូហានបានប្រាប់គាត់ មិនថាគាត់ជានរណាក៏ដោយ (អ្នកតំណាងឬអ្វីក៏ដោយ ឬ ជាអធិរាជ ឬអ្នកណាក៏ដោយ) គាត់ត្រូវតែប្រែចិត្តនៅពេលដែលព្រះគ្រាន់ហៅ ឬ កំហឹងមកលើគាត់!

165 តើមានហោរាប៉ុន្មានដង...ខ្ញុំបានសរសេរចុះនៅទីនេះ ប៉ុន្តែយើងនឹងមិនមាន ពេលទេ ព្រោះខ្ញុំមានពេលប្រហែលដប់នាទីទៀត។

166 បើគ្មានការប្រែចិត្តទេ ការជំនុំជំរះប្រាកដជាមកដល់! ហេសេគាបានប្រែចិត្ត។ ឃើញទេ? នឹងប្រែចិត្ត។

167 អំហាប់មិនដែលប្រែចិត្តឡើយ។ នេប៊ូក្លេសាមិនដែលប្រែចិត្តទេ។ មនុស្ស នៅសម័យណូអេមិនដែលប្រែចិត្តទេ ហើយការជំនុំជំរះក៏មកដល់។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែទ្រង់ព្រមានអ្នករាល់គ្នាជាមុនសិន។ គ្រប់គ្នាទទួលបានការព្រមាន។

168 ឥឡូវនេះ ឃើញពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែលមាន អារម្មណ៍ថាមានការព្រមាន ចូរប្រែចិត្តឲ្យបានលឿន មុនពេលដែលព្រះពិរោធរបស់ ព្រះនឹងវាយប្រហារ។

169 ឥឡូវសូមនាំវាចុះទៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ។ ឃើញទេ យើងបានឃើញ រឿងទាំងនេះ ហើយដឹងថាវាជាការពិត។ យើងដឹងថាវាពិតជាការពិត។ បេសកកម្ម នៃព្រះបន្ទូលគឺ “បើអ្នកនឹងប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក អ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាន នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដ្បិតការសន្យាគឺចំពោះកូនរបស់អ្នកនិងពួកគេដែលនៅ ឆ្ងាយ។” ឃើញទេ?

170 ឥឡូវនេះ បុរសម្នាក់ឈ្មោះ ខុច បានសួរខ្ញុំនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មាន គាត់ បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំចាស់ហើយ។ ខ្ញុំខ្សោយ អាយុកោសិប មួយឆ្នាំ។” គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នក—តើអ្នកគិតថាខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនស្លាប់ ហើយឬនៅ? តើអ្នកគិតថាខ្ញុំត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? តើអ្នកគិតថាខ្ញុំបានសង្គ្រោះ ទេ?”

171 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក។ ដុក តើអ្នកធ្លាប់ទៅ—គ្រូពេទ្យដើម្បីពិនិត្យ រាងកាយទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ។”

172 “ហើយអ្នកប្រាប់គាត់...ឥឡូវនេះ អ្វីដែលគ្រូពេទ្យធ្វើ គាត់មានសៀវភៅដាក់ នៅទីនោះ ហើយគាត់យកសៀវភៅនេះ ហើយគាត់រកឃើញ។ ឥឡូវនេះ រឿងដំបូង ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើចំពោះបុរសនោះ គឺពិនិត្យមើលបេះដូងរបស់គាត់។ ដូច្នេះគាត់យក ឧបករណ៍តេតូស្កូប ហើយដាក់ត្រចៀករបស់គាត់ ពិនិត្យបេះដូងរបស់គាត់។” ខ្ញុំ បាននិយាយថា “បន្ទាប់មក រឿងបន្ទាប់ដែលគាត់ទទួលបាន គាត់រកឃើញសម្តែង

ឈាមរបស់គាត់ ជាមួយ—ជាមួយនឹងសម្ពាធលើវែងរបស់គាត់។ បន្ទាប់មករឿង
បន្ទាប់ដែលគាត់ធ្វើ គឺគាត់យកគំរូទឹកនោម និងអ្វីផ្សេងទៀត ហើយមានឈាម
ខ្លះចេញពីគាត់ និងរបស់ផ្សេងៗទាំងអស់នេះ។ គាត់ឆ្លងកាត់ទាំងអស់ ហើយ
បើគាត់មិនឃើញអ្វីសោះ... ថតកាំរស្មីអុច។ ប្រសិនបើគាត់មិនឃើញអ្វីសោះ
គាត់និយាយថា ‘លោក។ ដុក អ្នក—អ្នកមិនអីទេខាងរាងកាយ។’

173 “តើគាត់ផ្អែកលើអ្វី? នៅលើលក្ខខណ្ឌនៃសៀវភៅវេជ្ជសាស្ត្ររបស់គាត់ ថា
ប្រសិនបើមានអ្វីខុស យោងតាមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ វានឹងបង្ហាញនៅទីនេះ វានឹងធ្វើ
នៅទីនេះ វានឹងធ្វើនៅទីនោះ។ ដូច្នោះតាមដែលគាត់អាចដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា អ្នក
មិនអីទេ ឃើញទេ រាងកាយ។

174 “ឥឡូវនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ក្នុងករណីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងផ្តល់ឱ្យវានូវ
ការពិនិត្យព្រលឹង។ ឃើញទេ? ហើយព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រលឹង មានតែ
ឧបករណ៍មួយប៉ុណ្ណោះ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន ៥:២៤ អ្នកណាដែល
ស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ឮមិនមែនមានន័យថាគ្រាន់តែស្តាប់ដោយសំលេង
រំខាននោះទេ។ ស្តាប់មានន័យថា ‘ទទួលវា’។ តើអ្នកណាអាចទទួលព្រះបន្ទូល
របស់ខ្ញុំបាន អាមែន អ្នកណាដែលស្តាប់វា! (កុំឈរនៅស្ងៀម និយាយថា
‘អ្វីមិនសមហេតុសមផលអ្វីទាំងអស់ គ្មានអ្វីសោះ។ ខ្ញុំមិនជឿរឿងនោះទេ។’)
‘អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ! អូហូ។ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ជា
ព្រះបន្ទូល។ ហ្នឹងហើយ។ បើអ្នកអាចឮពាក្យខ្ញុំ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘ហើយជឿលើ
ទ្រង់ដែលបានចាត់ខ្ញុំមក គាត់បានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយនឹង
មិនមកដល់ការជំនុំជំរះឡើយ គឺបានឆ្លងផុតរួចហើយ។ អាមែន!’ ខ្ញុំបាននិយាយ
ថា “តើបេះដូងអ្នកលោតយ៉ាងម៉េចហើយឥឡូវនេះ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿវា។ ខ្ញុំបានឮវា។ ខ្ញុំបានទទួលវា។”

175 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកយោងទៅតាមអ្នកឯកទេស ប្រធានប្រតិបត្តិករ
ប្រធានពេទ្យនៃជីវិតអស់កល្បនិយាយថា ‘អ្នកបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់
ជីវិត ហើយនឹងមិនដែលមកដល់ការកាត់ទោសឡើយ។’”

176 បាននិយាយថា “នៅពេលដែលខ្ញុំបានឮអ្នកអធិប្បាយអំពីព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខ្ញុំបានដើរនៅពីក្រោយអ្នក ហើយ

អ្នកបានជ្រមុជទឹកឱ្យខ្ញុំ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ...បុរសដែលខ្ញុំធ្លាប់ជា ខ្ញុំមិនមែនជា បុរសនោះទៀតទេ។ មានអ្វីមួយកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្លាប់មិនខ្វល់ពីវាទេ ហើយ បានទៅតាមផ្លូវផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំបានងាកហើយចាប់ផ្តើមត្រឡប់មកវិញតាមផ្លូវ នេះ។ ហើយចិត្តខ្ញុំឆេះឆ្ងល់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដើម្បីចូលទៅជិតទ្រង់។ គ្រប់ពាក្យ ទាំងអស់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំជឿ! ខ្ញុំនិយាយ ‘អាម៉ែន!’ ទៅគ្រប់ផ្នែករបស់វា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពី របៀបដែលវាកាត់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំចង់វាស់រហូតដល់វា។ ហើយខ្ញុំមានតាមដែលខ្ញុំដឹង។”

177 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំហាក់ដូចជាបេះដូងរបស់អ្នកលោកណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ជឿថាអ្នកអាចខាងវិញ្ញាណឥឡូវនេះ។”

178 គាត់បាននិយាយថា “ឆ្ងល់ថាតើនឹងមានពេលការលើកឡើងមក តើខ្ញុំអាច ចូលទៅក្នុងវាបានទេ បងប្រុសប្រាណហាំ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនមែនខ្ញុំនិយាយថាអ្នកណាចូលឬអ្នកណាមិនចូល ទេ។”

179 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំចង់រស់នៅ ខ្ញុំចង់—ខ្ញុំចង់ឃើញការ លើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ខ្លាំងណាស់។”

180 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមើលអ្វីដែល—សៀវភៅវិទ្យាសាស្ត្រ និយាយនៅទីនេះ និងវិទ្យាសាស្ត្រព្រលឹងនៅទីនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ វានិយាយបែបនេះ នៅក្នុងថែស្យាឡូនីចទី២ ជំពូកទី៥ វាបាន និយាយថា ‘យើងដែលនៅរស់ ហើយនៅជាប់នឹងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមិនរារាំង (មានន័យថា រារាំង) អ្នកដែលកំពុងសម្រាក ដេកលក់។ ដ្បិតត្រៃ របស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបន្លឺឡើង ហើយអស់អ្នកដែលដេកលក់ឬសម្រាកនឹងភ្ញាក់ ឡើងជាមុនសិន ហើយទទួលយកភាពអមតៈ។ នោះយើងដែលនៅរស់នៅថ្ងៃ នោះ គឺនៅពេលនោះបន្ទាប់ពីពួកគេបានរស់ឡើងវិញ ឃើញទេ នោះយើងនឹង បានផ្លាស់ប្តូរក្នុងពេលមួយប៉ុន្តែភ្នែក ហើយជួបជាមួយពួកគេ ហើយបន្ទាប់មក ឡើងទៅជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស ចាប់បានរួមគ្នាជាមួយពួកគេ។’ មិនថា អ្នកដេក មិនដេក មិនថាអ្នកធ្វើ ឬមិនធ្វើ កន្លែងណាដែលអ្នកកប់ ឃើអ្នកមិនកប់ ទាល់តែសោះ អ្នកនឹងមកទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ! គ្មានអ្វីអាចទប់អ្នកបានទេ។ អ្នកនឹងនៅទីនោះ!” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសដុក ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវមិន យាងមករហូតដល់ចៅទូតរបស់ចៅទូតរបស់ខ្ញុំ អ្នកនឹងនៅតែនៅទីនោះភ្លាម។”

ហើយនឹងនៅទីនោះមុនពេលពួកគេផ្លាស់ប្តូរ បើពួកគេទៅ។” នោះជាការត្រឹមត្រូវ។
អាម៉ែន!

181 មានពរជ័យដែលមក ដូចគ្នានឹងសេចក្តីក្រោធនឹងមកដល់ដែរ។ អូ យើងត្រូវ
ស្វែងរកវានៅយប់នេះ។ អ្នកត្រូវតែស្វែងរកកំហឹងដើម្បីធ្លាក់មកលើអ្នកនិងសម្រាប់
ការបំផ្លាញ ឬអ្នកត្រូវតែស្វែងរកការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ជាព្រះ
តែមួយដែលបានសន្យាមួយ...ខ្ញុំរីករាយណាស់!

ខ្ញុំកំពុងមើលការមកដល់នៃថ្ងៃសហស្សវត្សរ៍ដ៏រីករាយនោះ
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏មានពររបស់យើងនឹងមកចាប់
កូនក្រមុំដែលកំពុងរង់ចាំរបស់ទ្រង់យកទៅ
អូ! ចិត្តខ្ញុំប្រាថ្នា និងចូរសម្រាប់ថ្ងៃនៃការដោះលែងដី
ផ្អែមល្អមនោះ
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវរបស់យើងនឹងយាងមកផែនដីម្តង
ទៀត។

បន្ទាប់មកអំពើបាបនិងទុក្ខព្រួយ ការឈឺចាប់និងការស្លាប់
នៃលោកិយដ៏ងងឹតនេះនឹងឈប់
នៅក្នុងរជ្ជកាលដ៏រុងរឿងនោះជាមួយព្រះយេស៊ូវនៃសន្តិភាព
មួយពាន់ឆ្នាំ។

182 អូ ខ្ញុំអើយ! “ហើយនឹងនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ជារៀងរហូត។” ឃើញទេ?
អ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល វាត្រូវតែកើតឡើង។ “ពួកគេនឹងសង់ផ្ទះ ពួកគេនឹង
រស់នៅ។ គេនឹងដាំកំប៉ៅទំពាំងបាយជូរ ហើយគេនឹងស៊ីផលផ្លែ។ គេមិនត្រូវដាំ
ហើយមានម្នាក់ទៀតទទួលមរតកឡើយ។ ពួកគេនឹងដាំកំប៉ៅទំពាំងបាយជូរ
ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ហើយនៅជាមួយវា។” អាម៉ែន! អាម៉ែន! “ពួកគេនឹងមិន
ធ្វើបាបឬបំផ្លាញនៅគ្រប់ភ្នំវិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំឡើយ។” ហាលេលូយ៉ា!

183 នៅពេលដែលជីវិតរមែងស្លាប់នេះកើតឡើងលើភាពអមតៈ នេះ—ការស្លាប់
នេះត្រូវបានលេបចូលដោយជ័យជំនះ នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់ដូចជាទ្រង់ ហើយ
មានរូបកាយដូចជារូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។ អូ ដល់ពេលហើយ!

184 ព្រះតែមួយនិងហោរាដូចគ្នាដែលបានទាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬសេចក្តី

ក្រោយដែលត្រូវបង្ហូរចេញ ក៏ប្រាប់ពីពរជ័យទាំងនេះដែរ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់!
 ព្រះមិនដែលប្រទាន—ប្រជាជាតិមួយ—ការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយគ្មានការព្រមាន
 ឡើយ។ ទ្រង់មិនដែលផ្តល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់មនុស្សដោយមិនព្រមានឡើយ។
 ហើយឥឡូវនេះប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ យើងមានអ្វីមួយដែលបានកើតឡើងចំពោះ
 យើង ការបើកសម្តែងនៃទីសំគាល់នៃថ្ងៃចុងក្រោយជាមួយយើង ព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យធ្វើចលនាក្នុងចំណោមយើង ហើយបញ្ចូលបន្ទុកក្រុមជំនុំ
 ជាមួយនឹងវត្តមានរបស់ទ្រង់ បង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំ
 កំពុងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការឡើងទៅលើមេឃនៅថ្ងៃណាមួយ ដោយអំណាចនៃ
 ព្រះ។ ពីព្រោះវាជាការព្រមានមួយឲ្យទុកចោលរាល់ទម្ងន់និងអំពើបាបដែលងាយ
 ឡោមព័ទ្ធយើង ដែលយើងអាចហោះហើរដោយការអត់ធ្មត់ ការប្រណាំងនេះដែល
 បានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង ទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបញ្ចប់នៃសេចក្តីជំនឿ
 របស់យើង។

185 ព្រះប្រទានពរអ្នក ក្រុមជំនុំ! កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ! បាទ
 មែនហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ទ្រង់ សូមទៅរក
 ទ្រង់។ បើមានអ្វីខុសក្នុងចិត្ត ធ្វើឲ្យវាត្រឹមត្រូវ។ យើងនៅសល់ពេលមិនច្រើនទេ
 ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ។ តើអ្នកជឿទ្រង់ទេ? អូ ខ្ញុំអើយ!
 តើវាមិនអស្ចារ្យទេនៅទីនោះ? ដល់ពេលខ្ញុំឃើញអតីតយុទ្ធជនត្រឡប់មកវិញ
 ដើរកាត់ឋានសួគ៌នោះ! អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកម៉ោងនោះ។

186 ខ្ញុំចាំថាពួកប្រុសខ្ញុំនិយាយ ពេលត្រឡប់មកពីឆ្លងសមុទ្រ ពីសមរកូមិចាស់
 និងរឿងផ្សេងៗ បាននិយាយថា “អតីតយុទ្ធជនទាំងនោះ នៅពេលដែលពួកគេ
 មកឃើញរូបសំណាកសេរីភាពនោះ ហើយរៀបពួកគេពីការនៅទីនោះ ដូច្នោះ
 ពួកគេអាចមើលឃើញរូបសំណាកសេរីភាព។” អ្នកឃើញដំបូងនៅលើកប៉ាល់
 ពេលអ្នកឡើងមក ព្រោះវាខ្ពស់ណាស់។ “ហើយឃើញដៃនោះ ឈរនៅទីនោះ”
 បាននិយាយថា “ពួកគេជាមនុស្សខ្លាចខ្លាហើយយំ។ ហើយគ្រាន់តែពួកគេជាបុ
 រសធំៗឈរនៅទីនោះ គ្រាន់តែដួលនៅលើនាវាហើយចាប់ផ្តើមយំ។” តើវាជាអ្វី?
 សញ្ញានៃសេរីភាព។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេធ្លាប់ស្រឡាញ់បានដាក់នៅពីក្រោយ
 ទីសម្គាល់នោះនៅទីនោះ។

187 អូ ប៉ុន្តែតើវានឹងទៅជាយ៉ាងណានៅពេលដែលខ្ញុំឮសំពៅចាស់របស់ស៊ីយ៉ូន

បក់នៅព្រឹកនោះ ហើយខ្ញុំឃើញបងជាគ្រូ! នៅពេលដែលការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់ ហើយជ័យជំនះបានឈ្នះ ហាលេលូយ៉ា! ហើយយើងកំពុងមកផ្ទះវិញ ជាកន្លែង ដែលសេចក្តីស្លាប់ អំពើបាប និងឋាននរកត្រូវបានយកឈ្នះ ហើយគ្មានអំពើបាប ទៀតទេ គ្មានសេចក្តីស្លាប់ គ្មានទុក្ខព្រួយទៀតទេ។ ខ្ញុំអាចឮសំឡេងផ្លុំ! អូ យើង ជិតដល់ទីក្រុងហើយ។ បាទ មែនហើយ។ អ្នកបំបែកកំពុងចូលមក កប៉ាល់ចាស់ បានផ្លាស់ទៅកន្លែងរបស់នាង។ ព្រះជួយយើងឱ្យរស់នៅសម្រាប់ម៉ោងនោះ!

188 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំជាមនុស្សដែល—កំពុងព្យាយាមអស់ពី សមត្ថភាព ជាមួយអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងយើង ដើម្បីដើរនៅក្នុងពន្លឺនៃដំណឹងល្អនៃ ដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានសុគតដើម្បីធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ។ យើងមាន អំណរគុណណាស់ដែលបានឃើញ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏ខ្មៅងងឹតនេះ ដែលយើងកំពុង រស់នៅឥឡូវនេះនៅក្នុងម៉ោងនេះ ដែលយើងឃើញទិសម្ចាស់លេចឡើង។ បពិត្រ ព្រះអង្គអើយ ដូចជាការសរសេរដោយដៃនៅលើជញ្ជាំង យើងសូមអរព្រះគុណ ដល់ទ្រង់ ដែលយើងអាចឃើញវា ហើយដឹងថាការរំដោះជិតមកដល់ហើយ។ យើងអធិប្បាយ យើងឆ្លងកាត់ប្រទេស យើងឃើញទ្រង់ធ្វើការអស្ចារ្យ បង្ហាញអង្គ ទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ មិនមែនមួយឆ្នាំកន្លងផុតទៅទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែល (អស្ចារ្យ) ទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់កំពុងវាយលុកជែនដី។ ហើយយើងឃើញ វា ដោយដឹងថាកងទ័ពដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះបានដើរទៅមុខ។

189 អូ មិនច្រើនទេ ប៉ុន្តែជាក្រុមដ៏មានឥទ្ធិពលដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច! បាននិយាយថា “ពួកគេនឹងរត់កាត់កងទ័ពហើយលោតលើជញ្ជាំង។” បាទ “កងទ័ព” នៃសេចក្តីស្លាប់នឹងមិនមានអ្នកកាន់វាទេ នាងនឹងរត់ឆ្លងកាត់វា។ លោត លើ “ជញ្ជាំង” រវាងធម្មជាតិនិងជំនឿអរូបី ហើយចូលទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ ចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងសូមអរគុណ ទ្រង់សម្រាប់ការនេះ។ យើងដឹងថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។

190 ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គអើយ នៅយប់នេះប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះ ដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ ដែលមិនដែលបានបង្កើតសន្តិភាពរបស់ពួកគេ...ហើយ ប្រហែលជាយប់នេះ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងនិយាយ សម្លេងតូចមួយបាន និយាយនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ “ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានការព្រមានថាខ្ញុំមិនអាច នៅឆ្ងាយទៀតទេ។” បពិត្រព្រះអង្គអើយ សូមឱ្យគេរៀបចំផ្ទះរបស់ពួកគេឱ្យមាន

របៀបរៀបរយ ឥឡូវនេះ។ សូមឱ្យអ្វីៗត្រូវបានកំណត់។ សូមឱ្យភាពត្រជាក់... ប្រហែលជាពួកគេជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែពួកគេគ្រាន់តែមិនមាន...ពួកគេបានរស់នៅ ក្រោមនេះជាយូរមកហើយ ហើយបានឃើញរឿងជាច្រើន ពួកគេ—ពួកគេបាន បាត់បង់តម្លៃរបស់វា។ វាជា...រឿង ពួកគេយកវាស្រាល ជំនួសឱ្យការពិតប្រាកដ យ៉ាងជ្រាលជ្រៅនិងដោយស្មោះ។

191 ឱព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យយើងខ្ញុំពិនិត្យនៅយប់នេះ សូមអនុញ្ញាត ដោយ ដឹងថារឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះគ្រាន់តែព្រមានយើងអំពីក្រុមជំនុំលើកឡើងឆាប់ៗ នេះ។ ហើយបើយើងផ្អាកទៅដោយអំពើបាប ដោយការមិនជឿ និងដោយភាព ខ្ជិលច្រអូស នោះយើងនឹងមិនបង្កើតការលើកឡើងនោះទេ។ យើងដឹងហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងដុតយើងជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចុះទៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមដុតព្រលឹងរបស់យើងដោយ ព្រះពររបស់ទ្រង់។ ជួយយើងឱ្យយល់។

192 ឥឡូវនេះ សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ សូមប្រទានពរដល់ គ្រូគង្វាលជាទីស្រឡាញ់របស់យើងនិងភរិយារបស់គាត់។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ ឪពុក អ្នកជឿទាំងអស់ រួមគ្នា។ អត់ទោសបាបរបស់យើង។ សូមប្រោសជំងឺរបស់ យើង ព្រះអម្ចាស់។ ហើយធ្វើឱ្យចិត្តរបស់យើងឆេះ។ ហើយសូមឲ្យយើងចេញពី កន្លែងនេះជាមួយនឹងសារព្រមាន ដូចដែលយើងបានជួបមនុស្សនៅក្នុងអំពើបាប ហើយប្រាប់ពួកគេថា “សម្លាញ់អើយ តើអ្នកមិនខ្មាស់ទេដែលអ្នកធ្វើរឿងបែបនេះ ដោយដឹងថាអ្នកត្រូវជួបព្រះនៅថ្ងៃណាមួយ?” ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំថ្វាយ ពួកគេទៅទ្រង់ ឥឡូវនេះ សូមថ្វាយសារ និងទាំងអស់គ្នា ដើម្បីធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់រ៉ាវី។

193 តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? គិតពីអ្វីដែលយើងជាអ្វី។ រកមើលថាតើយើង នៅឆ្ងាយប៉ុណ្ណា មិត្តអើយ។ ចូរសំឡឹងមើលទៅក្រោយ ពីទីនេះទៅឯនាយ នៅក្នុង ថ្ងៃរបស់លូធើរីនិងវេសលី បន្តចុះមកតាមសម័យកាលនីមួយៗ។ រកមើលនៅទីនេះ

កន្លែងដែលយើងនៅ: នៅទីនេះនៅកំពូលនៃពីរ៉ាមីត នៅទីនេះជាកន្លែងដែលព្រះ
បានបង្ហាញវា ថាព្រះគម្ពីរតាមរយៈត្រាទាំងប្រាំពីរត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ
រង់ចាំតែឥឡូវនេះសម្រាប់អាថ៌កំបាំងទាំងប្រាំពីរនៅទីបំផុត នៅលើការយាងមក
របស់ព្រះអម្ចាស់និងការលើកឡើងនៃក្រុមជំនុំដែលអាចកើតឡើងមុនពេលព្រឹក។
អូ ខ្ញុំអើយ!

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់...

ដោយស្មោះត្រង់ឥឡូវនេះ។

...ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់រ៉ាវី។

194 ដូចដែលយើងស្ងាត់ឥឡូវនេះ...តើអ្នកដឹងទេថាយើងម្នាក់ៗនៅទីនេះត្រូវតែ
ចាកចេញពីទីនេះ ចាកចេញពីពិភពលោកនេះ? តើអ្នកដឹងទេថាបុរសដែល
កើតពីស្រ្តីគឺមានរយៈពេលពីរបីថ្ងៃហើយពោរពេញដោយបញ្ហា? តើអ្នកដឹងទេ
ថាដោយសារតែយើងកើតពីដើមឈើនោះពីសួនច្បារអេដែន នៃសេចក្តីស្លាប់
នោះយើងត្រូវតែស្លាប់? យើងជាផលផ្លែនៃផ្ទៃម្តាយរបស់យើង ហើយយើងត្រូវតែ
ស្លាប់ យើងត្រូវញែកជីវិតនេះ។ ក្មេងបូចាស់វាមិនខុសគ្នាទេ។ ប្រសិនបើបុរសឬ
ស្រ្តីចាស់ជាងគេនៅទីនេះរស់នៅពេញមួយយប់ នាងនឹងរស់រានមានជីវិតបូគាត់
នឹងមានជីវិតលើសពីក្មេងអាយុដប់-ដប់ប្រាំឆ្នាំ។ ពួកគេរាប់រយនាក់នឹងស្លាប់នៅ
ទូទាំងពិភពលោកមុនព្រឹកព្រលឹម។ ដូច្នេះបញ្ហាទាំងអស់គឺ តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី
ឥឡូវនេះ?

195 នេះប្រហែលជាឱកាសចុងក្រោយរបស់អ្នក។ ក្មេងបូចាស់ អ្នកអាចទៅ
ព្រះវិហារបាន។ កុំទុករឿងមួយដែលមិនទាន់ធ្វើ។ ត្រូវមានភាពស្មោះត្រង់និង
ជ្រាលជ្រៅ។ ទុករាល់អំពើបាបនិងអ្វីៗទាំងអស់មួយឡែក។ មើលទៅមុខរបស់ព្រះ
ហើយសួរសំណួរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយតើខ្ញុំធ្លាប់ចិត្តទ្រង់ទេ? តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីទៀត
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ? ទូលបង្គំនឹងមិនមានឱកាសទៀតទេ បន្ទាប់ពីជីវិតនេះបាន
បញ្ចប់ ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ នេះជាពេលតែមួយគត់ដែលខ្ញុំមាន។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ

សូមឲ្យទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់ចង់ធ្វើអ្វី! ប្រសិនបើខ្ញុំគួរតែធ្វើបែបនេះ ឬខ្ញុំគួរតែធ្វើបែបនោះ ខ្ញុំរីករាយនឹងធ្វើវា។”

196 តើយើង—តើយើងគិតដោយស្មោះទេ? តើក្មេងតូចគិតដូច្នោះទេ? តើមនុស្សវ័យកណ្តាលគិតដូច្នោះទេ? តើមនុស្សចាស់គិតដូច្នោះទេ? តើយុវវ័យគិតដូច្នោះទេ? យើងត្រូវទៅ ហើយធ្វើម៉េចដឹងថាយើងទាំងអស់គ្នាមិនទៅមុនព្រឹក? យើងមិនដឹងទេ។ អ្នកនិយាយថា “នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំបារម្ភ។” វាមិនគួរទេ! និយាយឱ្យត្រង់ទៅ វាគួរតែធ្វើឱ្យអ្នកសប្បាយចិត្តបំផុតដែលបានដឹងថាអ្នកកំពុងចាកចេញពីផ្ទះសត្វល្អិតចាស់នេះ។

197 មានពិភពលោកមួយទៀត។ អ្នកមិនចាំបាច់ចាកចេញឆ្ងាយទេ។ វាត្រឹមត្រូវជាមួយអ្នក។ វានៅជុំវិញអ្នក។ អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នក...ព្រះផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវញាណទាំងប្រាំប៉ុណ្ណោះ ហើយនោះជាទំនាក់ទំនងជាច្រើននៃពិភពលោកនេះ។ ប៉ុន្តែមានពិភពលោកមួយទៀតដែលអ្នកគ្មានអារម្មណ៍ទាក់ទង អ្នកមិនអាចទាក់ទងវាបានទេព្រោះអ្នកមិនមានវា។

198 ឧទាហរណ៍ ខ្ញុំបាននិយាយថា យប់ថ្ងៃអាទិត្យ (ប្រហែលជាអ្នកមិនបានទទួលវា) អ្វី...យើងមានញាណទាំងប្រាំ: ឃើញ ភ្នែក មានអារម្មណ៍ ផុំក្លិន និងស្តាប់ឮ។ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាបើអ្នកមិនបានមើលឃើញ (អ្នកគ្រាន់តែមានសេដ្ឋកិច្ចមានអារម្មណ៍ ក្លិន និងស្តាប់ឮ) ហើយមានអ្នកខ្លះបានមើលឃើញហើយនិយាយថា “មានពិភពលោកមួយទៀតគឺព្រះអាទិត្យ”? ពួកគេ—អារម្មណ៍របស់ពួកគេ អ្នកចូលទៅក្នុងរឿង និងអ្វីដែលវាអាចប្រាប់អ្នកថាវាជាអ្វី។ ហេតុអ្វី អ្នកគិតថាមនុស្សនោះឆ្គួត ពីព្រោះអ្នកមិនមានវា—អារម្មណ៍នៃការមើល—ឃើញនោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់មានវា អ្នកដឹងទេ។ អ្នកធ្លាប់ឮមនុស្សនិយាយបែបនេះ ប៉ុន្តែអ្នកសង្ស័យវា។ ប៉ុន្តែយើងដឹងដោយន័យនេះថាវាជាការពិត។ វាជាកន្លែងពិត។ ឃើញទេ? វា—វា—វា—វាជាកន្លែងដែល...អ្នកអាចមើលឃើញ។ អារម្មណ៍របស់អ្នកប្រកាស។

199 ឥឡូវនេះ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកធ្វើនៅពេលអ្នកស្លាប់ អ្នកគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរញាណទាំងប្រាំនោះ (ថ្វាយសិរីល្អ! អី!) អ្នកគ្រាន់តែទទួលបានអារម្មណ៍ផ្សេងទៀត។ ហើយអ្នកនៅរស់ដោយអារម្មណ៍ខ្ពស់ ខ្ពស់ជាងនេះរាប់ពាន់ដង ក្នុងជីវិតមួយទៀត ជីវិតដែលគ្មានសេចក្តីស្លាប់ កន្លែងដែលគ្មានទុក្ខព្រួយ។ ហើយរឿងដែលអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញវាច្បាស់នៅពេលអ្នកឆ្លងកាត់

ទីនោះ។ អ្នកមិនយល់វាឥឡូវនេះទេ ព្រោះអ្នកកំពុងចូលទៅក្នុងវា អ្នកមិនយល់
ទេ។ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចម្លែកនៅទីនេះយប់នេះ។ មើលទៅខ្ញុំ
ដូចជាមាន...ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់យំ ឬស្រែក ឬអ្វីមួយ។” វាជាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់។
ឃើញទេ?

200 ដូចជានរណាម្នាក់និយាយ អ្នកដឹងទេ ដែលមិនធ្លាប់មានការយល់ដឹង
និយាយថា “យូរៗម្តងខ្ញុំមានអារម្មណ៍ពិត ដូចជាអារម្មណ៍កក់ក្តៅ។”

អ្នកនិយាយថា “វាជាពន្លឺព្រះអាទិត្យ។”

201 “តើពន្លឺព្រះអាទិត្យជាអ្វី? ខ្ញុំមិនដែលឃើញវាទេ។ មិនមានទេ...” ឃើញទេ
គាត់មិនដែលឃើញទេ មិនដឹងថាវាជាអ្វី។ ឃើញទេ នរណាម្នាក់នៅទីនោះត្រូវ
ប្រាប់គាត់ នរណាម្នាក់ដែលអាចមើលឃើញវា។ អូ ខ្ញុំអើយ! ឃើញទេ?

202 យើងគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរ។ យើងគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរ កុំខ្លាចការស្លាប់។ ការស្លាប់
មិនមែនជាអ្វីទាំងអស់ក្រៅពីទីងមោង។ ព្រះយេស៊ូវបានយកឈ្នះវា។ សូម្បីតែ
ពេលដែលប៉ុលប៉ែនចុះមកនៅចុងបញ្ចប់ គាត់បាននិយាយថា “សេចក្តីស្លាប់អើយ តើ
ទ្រនិចឯងនៅឯណា? តើការភ័យខ្លាចរបស់ឯងនៅឯណា? ផ្លូវអើយ តើជ័យជំនះ
ឯងនៅឯណា? អ្នកនិយាយថាអ្នកចាប់ខ្ញុំ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ចង្អុលអ្នកត្រឡប់ទៅ
ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។ មានផ្លូវទេមួយនៅទីនោះ ហើយ ‘ខ្ញុំជាទ្រង់ដែលបាន
យកឈ្នះទាំងសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរក’ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងទ្រង់ហើយអ្នកមិនអាច
កាន់ខ្ញុំបានទេ! ខ្ញុំនឹងក្រោកឡើងម្តងទៀត។” អូ ខ្ញុំអើយ! គាត់បាននិយាយថា
“មានមកុដមួយដាក់សម្រាប់ខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាចៅក្រមដ៏សុចរិត នឹងផ្តល់ឱ្យ
ខ្ញុំ ហើយមិនត្រឹមតែខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ការលេចមករបស់ទ្រង់។”

203 អ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់។ អ្នកចង់ឃើញទ្រង់យាងមក។ អ្នកកំពុងរង់ចាំទ្រង់។
វាជារឿងវែង វាជា—វាជាការរង់ចាំយូរ។ វាជារឿងស្នេហា។ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែមិន
អាចរង់ចាំរហូតដល់អ្នកឃើញទ្រង់! អូ ខ្ញុំអើយ! នោះហើយជារបៀបដែលវា។ អូ
នោះជាពេលវេលាដែលយើងកំពុងស្វែងរក នោះជាម៉ោង! បើចិត្តអ្នកមិនចូលចិត្ត
—ដូច—ដូចយប់នេះ មិត្តអើយ ចូរប្រយ័ត្ន។ ឃើញទេ? សូមប្រយ័ត្ន។ កុំអោយ
សត្រូវបញ្ឆោតអ្នក។ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនេះចង់ហោះហើរ
ទៅកាន់អ្នកបង្កើតវា ទៅកាន់ម្ចាស់របស់វា មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលគ្មាននរណា
ម្នាក់អាចប្រាប់បាន។ ត្រូវហើយ វាជាការពិត។ វាជាការពិត។

204 ដូច្នោះប្រសិនបើមានការព្រមានដោយនិយាយថា “អ្នកមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់រឿងនោះទេ” បន្ទាប់មកចាំថា ព្រះប្រហែលជាកំពុងរៀបចំអ្នកសម្រាប់អ្វីមួយ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនទាន់រួចរាល់ទេ...

205 អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មែនហើយ ប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់នឹងយកខ្ញុំ?” ទេ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ អ្នកទើបតែត្រៀមខ្លួនដើម្បីរស់នៅ។ អ្នក—អ្នកមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនដើម្បីរស់នៅរហូតដល់អ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នកសមនឹងរស់នៅ។ អ្នកមិនសមនឹងរស់នៅពីមុននោះទេ ឃើញទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកគ្រាន់តែសមនឹងរស់នៅបន្ទាប់ពីអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែធ្វើឱ្យអ្នកត្រៀមខ្លួន។ ឃើញទេ?

206 មនុស្សនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំត្រូវត្រៀមខ្លួនដើម្បីស្លាប់។” អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនដើម្បីរស់នៅ! អាម៉ែន។ រឿងរបស់វាគឺ ត្រៀមខ្លួនដើម្បីរស់នៅ រស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ! ជីវិតឈ្នះលើអំពើបាប សេចក្តីស្លាប់ នរក ខ្ញុំមានជ័យជំនះរួចហើយ។ ទ្រង់ជាជ័យជំនះរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាកសុតាងរបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំជាកសុតាងនៃជ័យជំនះរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន! នោះហើយជាវា។

207 “តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?” ខ្ញុំបានទទួលវា។ អាម៉ែន។ ទ្រង់បានប្រទានវាមកខ្ញុំដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍។ ខ្ញុំស្គាល់វា។ ខ្ញុំឃើញវាដំណើរការនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ វាបានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ។ ហើយយោងទៅតាមសៀវភៅនេះនៅទីនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ខ្ញុំមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនអាចមកជំនុំជំរះបានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ដោយសារទ្រង់បានទទួលយកការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់បានបង់ថ្លៃ កុំព្យាយាមនាំខ្ញុំទៅសាលក្រមណាមួយ។ គាត់បានយកវាសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានទទួលយកវា។ បាទ មែនហើយ។

208 ដូច្នោះមិនមានការវិនិច្ឆ័យទៀតទេ។ មិនមានទៀតទេ—គ្មានការស្លាប់ទៀតទេ។ អូ ខ្ញុំត្រូវចាកចេញពីក្រុមជំនុំ ហើយចាកចេញពីមនុស្សនៅថ្ងៃណាមួយ ប៉ុន្តែនោះ...ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវងង់ចាំ។ ហើយប្រសិនបើវាកើតឡើង ហេតុអ្វី ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនស្លាប់ទេ។ ខ្ញុំមិនអាចស្លាប់បានទេ ខ្ញុំមានជីវិតអស់កល្ប។ តើអ្នកអាចស្លាប់

ជាមួយជីវិតអស់កល្បដោយរបៀបណា? ឃើញទេ? តែងតែនៅក្នុងវត្តមានរបស់
ព្រះ ហើយនឹងនៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត! អាម៉ែន! ដែលធ្វើឱ្យបេះដូងខ្ញុំរំភើប ធ្វើ
ឱ្យខ្ញុំចង់ចាប់ផ្តើមអធិប្បាយម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ អូ ទ្រង់អស្ចារ្យ
ណាស់!

តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យ អស្ចារ្យ អស្ចារ្យទេឬ?

តើព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមិនអស្ចារ្យទេឬ?

ភ្នែកបានឃើញ ត្រចៀកបានឮ អ្វីដែលបានកត់ត្រានៅក្នុង

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

តើព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមិនអស្ចារ្យទេឬ?

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទីបន្ទាល់នោះ។

ភ្នែកបានឃើញ ត្រចៀកបានឮ អ្វីដែលបានកត់ត្រានៅក្នុង

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

តើព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងមិនអស្ចារ្យទេឬ?

209 អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់! ទ្រង់ជាសន្តិភាពរបស់ខ្ញុំ ជីវិតរបស់ខ្ញុំ—ក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំ
ស្តេចរបស់ខ្ញុំ ព្រះរបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ... (អូ ខ្ញុំអើយ!) ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ
ម្តាយរបស់ខ្ញុំ បងស្រីរបស់ខ្ញុំ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ មិត្តរបស់ខ្ញុំ អ្វីគ្រប់យ៉ាងរបស់ខ្ញុំ!
អ្នកឃើញទេ? យើងធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងតូចមួយដូចនោះ។ អ្នកដឹងទេ តើអ្នក
ទាំងអស់គ្នាធ្លាប់មានបទចម្រៀងពេនទឹកស្អុយដូចជា... ខ្ញុំសង្ឃឹមថាពួកគេបានបិទ
ម៉ាស៊ីនថតសំឡេងនោះ។ ហ៊ីម។ តើអ្វីដែលយើងធ្លាប់ច្រៀង?

ទ្រង់ជាឪពុក ម្តាយរបស់ខ្ញុំ ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ និងបងប្រុស
របស់ខ្ញុំ

ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ខ្ញុំ។

ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ខ្ញុំ

ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ខ្ញុំ

ដ្បិតទ្រង់ជាឪពុក ម្តាយរបស់ខ្ញុំ ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ និងបងប្រុស
របស់ខ្ញុំ

ទ្រង់ជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ខ្ញុំ។

210 តើអ្នកចាំពេលយើងច្រៀងទេ? មានបងប្អូនណានៅចាំទេ? របស់ខ្ញុំ ឆ្នាំមុន!
ហើយបន្ទាប់មកយើងធ្លាប់និយាយថា:

ខ្ញុំដឹងថាវាជាឈាម ខ្ញុំដឹងថាវាជាឈាម
ខ្ញុំដឹងថាវាជាឈាមសម្រាប់ខ្ញុំ
ថ្ងៃមួយនៅពេលដែលខ្ញុំរង្វេង ទ្រង់បានសុគតនៅលើ
ឈើឆ្កាង
ហើយខ្ញុំដឹងថាវាជាឈាមសម្រាប់ខ្ញុំ។

211 តើអ្នកចាំបទចម្រៀងតូចនោះទេ? ចាំមើល តើមួយណាទៀតដែលយើង
ច្រៀង? តោះមើល។

អូ តើអ្នកនឹងមិនមើលជាមួយខ្ញុំមួយម៉ោងទេ
ពេលខ្ញុំទៅឯនាយ ពេលខ្ញុំទៅ?
អូ តើអ្នកនឹងមិនមើលជាមួយខ្ញុំមួយម៉ោងទេ
ពេលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន?

ខ្ញុំកំពុងយកឈ្នះ ខ្ញុំកំពុងយកឈ្នះ
ខ្ញុំកំពុងយកឈ្នះ ខ្ញុំកំពុងយកឈ្នះ
ដ្បិតខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
ហើយទ្រង់ញញឹម ហើយទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់ខ្ញុំដែរ។

212 ធ្លាប់ជាបងប្រុស ស្ទីព ជាបងប្រុសស្បែកខ្មៅ ធ្លាប់នៅទីនេះនៅកាច់ជ្រុង។ អូ!
ខ្ញុំបានឮមនុស្សស្បែកពណ៌ទាំងនោះនៅទីនោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះហើយ
ស្រែកយំនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត អង្រួនឡានរបស់ខ្ញុំហើយលោតជុំវិញវាដូចនោះ។
ពួកគេទាំងអស់គ្នាទះដៃ។

អូ តើអ្នកនឹងមិនមើលជាមួយ...

នោះជាអ្វីដែលបងប្អូនស្បែកពណ៌មាន អ្នកដឹងទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាច
ច្រៀងដូចពួកគេទេ អ្នកប្រហែលជាអាចភ្លេចវា។ ឃើញទេ?

...មួយម៉ោង
ខណៈពេលដែលខ្ញុំទៅឆ្ងាយ...

213 អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ ខ្ញុំនិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ!” ក្មេងប្រុស អាយុប្រហែលម្ភៃឆ្នាំ ខ្ញុំនឹងរត់ជុំវិញឡាននោះ ហើយគ្រាន់តែស្រែកសរសើរព្រះ ដូចនោះ។ អូ ដល់ពេលហើយ! នោះគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមដំបូង នៅពេល ដែលព្រះទើបតែធ្វើចលនាក្នុងចំណោមមនុស្សបែបនោះ។ ឥឡូវនេះយើងចូល មកក្នុងក្រុមជំនុំជំរះមាំ។ មិនមានសមាជិកច្រើនទេ ប៉ុន្តែមានអំណាចនៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណ។ អាម៉ែន។ អស្ចារ្យណាស់!

214 បន្ទាប់មកមានចម្រៀងតូចមួយ... ខ្ញុំចាំថ្ងៃនៅទីនោះនៅឆាតតានូហ្គា រដ្ឋ ថែន ណេស៊ី នៅពេលដែលខ្ញុំបានជួបរឿងនេះ... មិនមែនឆាតតានូហ្គាទេ វាគឺនៅមេម ភីស ជាកន្លែងដែលខ្ញុំបានជួបស្ត្រីស្បែកខ្មៅនេះ អ្នកដឹងទេ ឈរនៅទីនោះ។ អ្នក ធ្លាប់ឮខ្ញុំប្រាប់អំពីវា អ្នកដឹងទេ។ កូនប្រុសរបស់នាងមានជំងឺកាមរោគ។ ហើយ នាងមានអារហុសនេះចងនៅជុំវិញក្បាលរបស់នាង ដោយផ្ទៀងលើកៅអីបែប នោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបញ្ឈប់យន្តហោះនោះនៅទីនោះ ហើយមិនអនុញ្ញាត ឱ្យវាទៅទេ ហើយពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំមកទទួល... ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាន បន្ទូលថា “ធ្វើដំណើរបន្តិចហើយចុះតាមផ្លូវនេះ។”

215 ហើយខ្ញុំបានដើរកាត់ទីនោះ ច្រៀង។ ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំអើយ យន្តហោះរបស់ខ្ញុំ ត្រៀមចេញដំណើរហើយ!”

216 គ្រាន់តែបន្តនិយាយថា “បន្តទៅមុខទៀត។ បន្តទៅមុខទៀត។ បន្តទៅមុខ ទៀត។” គ្រាន់តែជាផ្នែកដំបូងនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ។

217 ហើយខ្ញុំមើលទៅ ផ្ទៀងលើរបងនៅទីនោះ ហើយកន្លែងតូចមួយនៅទីនោះ។ មានបងស្រីចាស់ម្នាក់ឈរនៅទីនោះ។ អូ នាងគឺ... មើលទៅដូចជាបងប្អូនស្រី ម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនស្រីទាំងនេះនៅលើនំដុតអ្នកមីងជេម៉ា។ ថ្ពាល់ខ្លាញ់ ធំៗ អ្នកដឹងទេ ហើយនាង—សក់របស់នាង អាវរបស់នាងនាំយកមក។ នាងបាន ផ្ទៀងតាមច្រកទ្វារបែបនេះ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ... ខ្ញុំកំពុងច្រៀងចម្រៀងនោះអំពី... តិចតួច... តើអ្វីទៅជា... ខ្ញុំក្តេចឈ្មោះបទចម្រៀងខ្លីដែលខ្ញុំច្រៀង។ ឥឡូវនេះ វាជា អ្វីមួយអំពី—អំពី... វាជាបទចម្រៀងពេនទីកុស្ត ចម្រៀងខ្លី។

218 ហើយខ្ញុំឈប់ច្រៀង ខ្ញុំផិតដល់ហើយ។ ហើយខ្ញុំបានដើរទៅ។ ហើយនាង កំពុងឈរនៅទីនោះហើយទឹកភ្នែកហូរចុះលើថ្ពាល់ឆាត់ធំ ខ្ញុំចង់ឱបនាង។ នាង និយាយ “ព្រឹកឡើង អ្នកសេសសល់!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មីង តើអ្នកនិយាយថាម៉េច?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘អរុណសួស្តី អ្នកសេសសល់។’”

219 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថាខ្ញុំជាអ្នកសេសសល់?”
ឥឡូវនេះ សម្រាប់ប្រជាជននៅភាគខាងត្បូង មានន័យថា “អ្នកបម្រើព្រះ” អ្នកដឹង
ទេ? បាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថាខ្ញុំជាអ្នកសេសសល់?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកំពុងមក។”

220 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកដឹងថាខ្ញុំនឹងមកទេ?” ខ្ញុំគិតថា “អូ-អូ វានៅទីនេះ ឃើញ
ទេ?”

221 នាងបាននិយាយថា “បាទ លោក។” បាននិយាយថា “តើ—តើអ្នកធ្លាប់អាន
រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ សេកសេន អំពីស្រ្តីស្នំណាំមីទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ មីង ខ្ញុំបានអានវាហើយ។”

222 នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាស្រ្តីបែបនោះ។” នាងបាននិយាយថា “ហើយខ្ញុំ
បានសុំព្រះអម្ចាស់ថាបើទ្រង់នឹងប្រទានកូនដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្តីរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹង
ចិញ្ចឹមវាសម្រាប់ទ្រង់។” បាននិយាយថា “ទ្រង់បានប្រទានទារកឱ្យខ្ញុំ។” ហើយ
និយាយថា “ខ្ញុំបានចិញ្ចឹមវា ជាកូនប្រុសល្អ។” បាននិយាយថា “គាត់ទទួល
បានជាមួយក្រុមហ៊ុនឌុស សេក។ គាត់មានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ” ហើយនិយាយថា “គាត់
កំពុងដេកនៅទីនោះជិតស្លាប់។ គាត់ជិតស្លាប់ប្រហែលពីរថ្ងៃហើយ។ គាត់មិន
មកដោយខ្លួនឯងអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ។ បុរសវេជ្ជបណ្ឌិតនៅទីនេះហើយនិយាយ
ថា ‘គាត់មិនអាចរស់បានទេ’ បាននិយាយថា ‘គាត់ជិតស្លាប់។’” វាជាជំងឺសង្គម
អ្នកឃើញទេ? បាននិយាយថា “ខ្ញុំស្ទើរតែមិនអាចឈរឃើញកូនរបស់ខ្ញុំស្លាប់
ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានពេញមួយយប់។” ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំបាននិយាយថា
‘ព្រះអម្ចាស់’ បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំគឺជាស្រ្តីប្រភេទដែលស្រ្តីស្នំណាំមីត ប៉ុន្តែ បាន
និយាយថា ‘អេលីសេរបស់អ្នកនៅឯណា?’”

223 ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានចូលគេងហើយខ្ញុំយល់សប្តិថា ខ្ញុំកំពុងឈរនៅ
ទីនេះនៅច្រកទ្វារនេះ ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្នកមកតាមផ្លូវដោយពាក់មួកតូចនោះ
នៅលើក្បាលរបស់អ្នក។” ប៉ុន្តែបាននិយាយថា “មានរឿងតែមួយ” បាននិយាយថា
“នោះនៅឯណា...” បាននិយាយថា “អ្នកត្រូវមានវាលីមួយនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំទើបតែបានទុកវានៅទីនោះនៅសណ្ឋាគារ ភីប៊ូត។”

224 បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកត្រូវមានវាលីមួយ។” ហើយនាងបាននិយាយថា “កូនរបស់ខ្ញុំជិតស្លាប់ហើយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំឈ្មោះ ប្រាណហាំ។”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំរីករាយដែលបានជួបអ្នក អ្នកសេសសល់ប្រាណហាំ។”

225 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ តើអ្នកធ្លាប់ឮពីព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំទេ?”

226 បាននិយាយថា “ទេ ខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំមិនធ្លាប់ធ្វើទេ។” បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនចូលមកទេឬ?” ហើយខ្ញុំបានដើរចូល។

227 មិត្តមាខ្មងនោះដេកនៅទីនោះបែបនោះ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់នាងអំពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលនាងចាប់អារម្មណ៍ទេ។ នាងចង់ឮក្មេងប្រុសនិយាយថាគាត់ “បានសង្គ្រោះ ហើយត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទៅ។” ហើយនាងនិយាយថា...ហើយព្រះបានសង្គ្រោះគាត់។

228 ហើយប្រហែលមួយឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅទីនោះជាពណ៌ក្រហមនៅស្ថានីយ៍។ របៀបដែលព្រះអម្ចាស់ធ្វើ!

229 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំត្រូវបានគេសន្មត់ថា...យន្តហោះនោះត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹងចាកចេញនៅម៉ោងប្រាំពីរ ហើយវាគឺប្រហែលម៉ោងប្រាំបួនកន្លះ។ ហើយខ្ញុំបានជិះកាប៊ីនហើយត្រឡប់ទៅវិញ។ ហើយដូចដែលខ្ញុំបានចូល បាននិយាយថា “ការហៅចុងក្រោយសម្រាប់លេខដើងហោះហើរដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។” ព្រះអម្ចាស់បានកាន់យន្តហោះនោះនៅលើដីនៅទីនោះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំទៅ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ក្មេងប្រុសនោះ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។

230 ខ្ញុំបានព្យាយាមគិតអំពីបទចម្រៀងខ្លីមួយ “ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។” នោះហើយជាវា។ អូ របៀបដែលយើងធ្លាប់ធ្វើចិញ្ចៀននោះនៅទីនេះ ហើយទះដៃរបស់យើង។ យើងនិយាយថា:

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ

ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅបន្ទប់ខាងលើ
ទាំងអស់អធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ពួកគេត្រូវបានជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយអំណាចសម្រាប់បម្រើបានមកដល់
ឥឡូវនេះអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ។
ទ្រង់នឹងធ្វើសម្រាប់អ្នកដូចគ្នា
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។ (តើអ្នកវិញ?)

231 សូមស្តាប់នៅខនេះ:

ទោះបីមនុស្សទាំងនេះមិនអាចរៀនក្លាយជា
ឬអ្នកពីកិត្តិនាមលោកិយ
ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទទួលពោធិកុស្តរបស់ពួកគេ
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ហើយពួកគេកំពុងប្រាប់ឥឡូវនេះ ទាំងឆ្ងាយនិងជិតទូលាយ
អំណាចរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា
ហើយខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ អូ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

អូ មក បងប្អូនអើយ សូមស្វែងរកពរជ័យនេះ
 នោះនឹងសំអាតចិត្តរបស់អ្នកពីអំពើបាប
 វានឹងចាប់ផ្តើមកណ្តឹងរីករាយ
 ហើយនឹងរក្សាព្រលឹងរបស់អ្នកនៅលើភ្លើង
 អូ វាកំពុងឆេះនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ
 អូ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះនាមទ្រង់
 ហើយខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។ (តើអ្នកសប្បាយចិត្តទេ?)

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

232 អូ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬ? សូមចាប់ផ្តើមគ្នាពេលយើងច្រៀង។ តើអ្នក
 និយាយអ្វី? ចូរធ្វើវា។

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំ... (ខ្ញុំរីករាយដែរ
 បងប្រុស។)

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

អូ មក បងប្អូនអើយ សូមស្វែងរកពរជ័យនេះ។
 នោះនឹង...អណ្តាតភ្លើងព្រលឹង
 នោះនឹងចាប់ផ្តើមកណ្តឹងរីករាយ
 ហើយនឹងរក្សាព្រលឹងរបស់អ្នកនៅលើភ្លើង
 អូ វាកំពុងឆេះនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ
 អូ ថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់...

សូមលើកដៃឡើង។

...រីករាយដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោម
 ពួកគេ។

233 ទាំងអស់គ្នា:

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

234 ស្តាប់ឱ្យជិតម្តងទៀតឥឡូវនេះ ឃើញទេ?

ទោះបីមនុស្សទាំងនេះ—ប្រហែលជាមិនរៀនគ្នាយជា
 (ពួកគេមិនដែលមកពីមហាវិទ្យាល័យទេ។)
 ឬអ្នកពីកិត្តិនាមលោកិយ
 ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទទួលពរជ័យពេនទីកុស្តរបស់
 ពួកគេ
 ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
 ហើយពួកគេកំពុងប្រាប់ឥឡូវនេះ ទាំងឆ្ងាយនិងជិតខ្លួន
 (គ្រប់កន្លែងតូចនិងជ្រុងៗ)
 អំណាចរបស់ទ្រង់គឺនៅដដែល

ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

235 អូ ច្រៀងវា បងប្អូនក្រុមជំនុំ!

...ពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ
អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោម...

236 យកកន្សែងដៃតូចរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ
អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

237 សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់! អាម៉ែន! យើងដូចជាកូនក្មេងដែរ។ គ្មានអ្វីផ្លូវការ
អំពីយើងទេ។ ព្រះគឺគ្មានទម្រង់។ តើវាត្រូវទេ? បាទ មែនហើយ!

ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
អូ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោម...

238 តើអ្នកពិតជារីករាយទេដែលអ្នកអាចនិយាយវា? គ្រាន់តែលើកដៃឡើង
និយាយថា "សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់!" ក្រុមជំនុំនិយាយថា "សរសើរតម្កើង

ព្រះអម្ចាស់!”—អេដ។ “សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់!” ខ្ញុំរីករាយដែលខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ! ខ្ញុំសប្បាយចិត្តដែលបានធ្វើ។

239 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសប្បាយចិត្តណាស់។ “ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។” ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងឱ្យក្លាយជានោះ។ ជួយ
យើងរក្សាពន្លឺ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចដែលយើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងស៊ីយ៉ូន។
ផ្តល់វា ព្រះបិតា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ យើងថ្វាយជីវិតរបស់យើងដល់ទ្រង់
សម្រាប់ការបម្រើ។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន
អូ ស្រស់ស្អាត ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

មក យើងដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ហើយសូមឱ្យសេចក្តីអំណររបស់យើងត្រូវបានគេស្គាល់
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ហើយដូច្នោះនៅជុំវិញបល្ល័ង្ក
និង...

អូ គ្រាន់តែច្រៀងនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ!
...បល្ល័ង្ក។

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន

ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។
 សូមឱ្យអ្នកទាំងនោះបដិសេធមិនច្រៀង
 អ្នកណាមិនដែលស្គាល់ព្រះរបស់យើង
 ប៉ុន្តែកូនរបស់ស្តេចស្ថានសួគ៌
 ប៉ុន្តែកូនរបស់ស្តេចស្ថានសួគ៌
 អាចនិយាយសេចក្តីអំណររបស់ពួកគេនៅបរទេស
 អាចនិយាយសេចក្តីអំណររបស់ពួកគេនៅបរទេស។

240 តោះច្រៀង!

យើងកំពុងដើរកូនទៅស៊ីយ៉ូន
 អូ ស្រស់ស្អាត ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
 យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន
 ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

241 អូ តើវាមិនវាយអ្នកចេញទេឬ? តើអ្នកមិនស្រឡាញ់បទចាស់ទាំងនោះទេឬ?
 ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានពួកគេជាងអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន... ឬបទចម្រៀងប្រភេទផ្សេងទៀត
 ដែលអ្នកអាចមាន។ ពួកវាល្អ ចម្រៀងពីចិត្តចាស់។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អ
 និងរីករាយពេលខ្ញុំច្រៀងពួកគេ ល្អណាស់! ខ្ញុំអើយ គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍រីករាយ!

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
 អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
 វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណរ
 អូ យកវាទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។
 នាមរិសេស (នាមរិសេស!) អូ នាមប្រសើរ! (អូ នាមប្រសើរ!)
 ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌
 នាមរិសេស អូ នាមប្រសើរ!
 ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

242 ពេលយើងឱនក្បាលឥឡូវនេះ:

នៅព្រះនាមព្រះយេស៊ូវឱនចុះ
 ក្រាបថ្វាយបង្គំ

ស្តេចនៃស្តេចនៅស្ថានសួគ៌យើងនឹងមកដទ្រង់
 នៅពេលដែលដំណើររបស់យើងបានបញ្ចប់។
 វិសេស... (ចង់បញ្ចប់?)... នាមប្រសើរ!
 ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិង...

63-0724 ព្រះមិនហៅមនុស្សមកជំនុំជំរះ
ដោយគ្មានការព្រមានជាមុនឡើយ
រវាងខ្មោចស្រីប្រាណាហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org